EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT **VIJEĆE**

Bruxelles, 20. svibnja 2019.
(OR. en)

2016/0364 (COD)
LEX 1924

PE-CONS 16/1/19
REV 1

EF 18
ECOFIN 62
CODEC 180

DIREKTIVA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O IZMJENI DIREKTIVE 2013/36/EU U POGLEDU IZUZETIH SUBJEKATA, FINANCIJSKIH HOLDINGA, MJEŠOVITIH FINANCIJSKIH HOLDINGA, PRIMITAKA, NADZORNIH MJERA I OVLASTI TE MJERA ZA OČUVANJE KAPITALA

DIREKTIVA (EU) 2019/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. svibnja 2019.

o izmjeni Direktive 2013/36/EU
u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga,
mješovitih financijskih holdinga, primitaka,
nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke[1],

[1] SL C 34, 31.1.2018., str. 5.

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora[1],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom[2],

[1] SL C 209, 30.6.2017., str. 36.

[2] Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. svibnja 2019.

budući da:

(1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća[1] i Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća[2] donesene su kao odgovor na financijske krize do kojih je došlo u razdoblju od 2007. do 2008. Tim se zakonodavnim mjerama znatno doprinijelo jačanju financijskog sustava Unije te se institucije učinilo otpornijima na moguće buduće šokove. Iako su izuzetno opsežne, tim se mjerama nisu riješili svi utvrđeni nedostaci koji utječu na institucije. Osim toga, neke od izvorno predloženih mjera podlijegale su klauzulama o preispitivanju ili nisu bile dovoljno detaljno utvrđene da bi ih se moglo neometano provesti.

[1] Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

[2] Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

(2) Cilj je ove Direktive riješiti probleme u vezi s odredbama Direktive 2013/36/EU za koje se pokazalo da nisu dovoljno jasne te su stoga podložne različitim tumačenjima ili za koje je utvrđeno da previše opterećuju određene institucije. Sadržava i prilagodbe Direktive 2013/36/EU koje su potrebne nakon donošenja drugih relevantnih pravnih akata Unije, poput Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća[1], ili zbog usporedno predloženih izmjena Uredbe (EU) br. 575/2013. Konačno, predloženim se izmjenama bolje usklađuje trenutačni regulatorni okvir s razvojem događaja na međunarodnoj razini kako bi se promicala dosljednost i usporedivost među jurisdikcijama.

[1] Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

(3) Financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi mogu biti matična društva bankovnih grupa, a primjena bonitetnih zahtjeva obvezna je na temelju konsolidiranog položaja takvih holdinga. S obzirom na to da institucija koja je pod kontrolom takvih holdinga ne može uvijek osigurati usklađenost sa zahtjevima na konsolidiranoj osnovi u cijeloj grupi, potrebno je da se određeni financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi izravno obuhvate područjem primjene nadzornih ovlasti na temelju Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013 kako bi se osigurala usklađenost na konsolidiranoj osnovi. Stoga bi trebalo predvidjeti poseban postupak davanja odobrenja određenim financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima i izravne nadzorne ovlasti nad njima kako bi se osiguralo da takvi holdinzi mogu biti izravno odgovorni za osiguravanje usklađenosti s bonitetnim zahtjevima koji se primjenjuju na konsolidiranoj osnovi, a da oni ne podliježu dodatnim bonitetnim zahtjevima na pojedinačnoj osnovi.

(4) Davanjem odobrenja i nadzorom nad određenim financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima ne bi se trebalo spriječiti grupe da prema vlastitom nahođenju odlučuju o specifičnim internim aranžmanima i raspodjeli zadaća unutar grupe kako bi osigurale usklađenost s konsolidiranim zahtjevima i ne bi se trebale spriječiti izravne nadzorne mjere nad tim institucijama u okviru grupe koje se bave osiguravanjem usklađenosti s bonitetnim zahtjevima na konsolidiranoj osnovi.

(5) U posebnim okolnostima financijski holding ili mješoviti financijski holding osnovan radi držanja sudjelujućih udjela u društvima mogao bi biti izuzet od davanja odobrenja. Iako je prepoznato da bi izuzeti financijski holding ili mješoviti financijski holding mogli donositi odluke u redovitom tijeku poslovanja, ne bi trebali donositi upravljačke, operativne ili financijske odluke kojima se utječe na grupu ili ona društva kćeri u grupi koja su institucije ili financijske institucije. Prilikom procjene usklađenosti s tim zahtjevom, nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir relevantne zahtjeve u skladu s pravom trgovačkih društava kojemu podliježe financijski holding ili mješoviti financijski holding.

(6) Konsolidirajućem nadzornom tijelu povjerene su glavne odgovornosti u pogledu nadzora na konsolidiranoj osnovi. Stoga je potrebno da konsolidirajuće nadzorno tijelo bude na odgovarajući način uključeno u davanje odobrenja i nadzor financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga. Ako se konsolidirajuće nadzorno tijelo razlikuje od nadležnog tijela u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding ima poslovni nastan, odobrenje bi trebalo dati zajedničkom odlukom tih dvaju tijela. Europska središnja banka pri izvršavanju zadaća u provedbi nadzora na konsolidiranoj osnovi nad matičnim društvima kreditnih institucija na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013[1] trebala bi isto tako izvršavati svoje dužnosti u odnosu na davanje odobrenja i nadzor nad financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima.

[1] Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

(7) U izvješću Komisije od 28. srpnja 2016. o procjeni pravila o primicima na temelju Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013 („Izvješće Komisije od 28. srpnja 2016.”) utvrđeno je da, kada se primjenjuju na male institucije, neka od načela utvrđena u Direktivi 2013/36/EU, to jest zahtjevi u pogledu odgode i isplate u instrumentima, donose preveliko opterećenje i nisu razmjerna svojim bonitetnim koristima. Slično tome, utvrđeno je da trošak primjene tih zahtjeva premašuje njihove bonitetne koristi kad je riječ o osoblju koje prima niske iznose varijabilnih primitaka jer se takvim iznosima varijabilnih primitaka osoblju daju mali ili nikakvi poticaji za prekomjerno preuzimanje rizika. Prema tome, iako bi se od svih institucija općenito trebalo zahtijevati da primjenjuju sva načela na cijelo osoblje čije profesionalne aktivnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucije, potrebno je izuzeti male institucije te osoblje koje prima niske iznose varijabilnih primitaka iz primjene načela odgode i isplate u instrumentima utvrđenih u Direktivi 2013/36/EU.

(8) Kako bi se osigurala nadzorna konvergencija i potaknulo stvaranje jednakih uvjeta za institucije te odgovarajuću zaštitu deponenata, ulagatelja i potrošača u Uniji, potrebni su jasni, dosljedni i usklađeni kriteriji za utvrđivanje tih malih institucija te niskih iznosa varijabilnih primitaka. Istodobno je primjereno ponuditi državama članicama određenu fleksibilnost za zauzimanje strožeg pristupa kada to smatraju potrebnim.

(9) Načelo jednakih plaća radnika i radnica za jednak rad ili rad jednake vrijednosti utvrđeno je u članku 157. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Institucije to načelo trebaju dosljedno primjenjivati. Stoga bi trebale provoditi rodno neutralnu politiku primitaka.

(10) Svrha je zahtjevâ u pogledu primitaka promicati dobro i učinkovito upravljanje rizicima u institucijama usklađivanjem dugoročnih interesa institucija i njihovog osoblja čije profesionalne djelatnosti imaju znatan utjecaj na profil rizičnosti institucije (značajni preuzimatelji rizika). Društva kćeri koja nisu institucije te time nisu podložna Direktivi 2013/36/EU na pojedinačnoj osnovi, istodobno bi mogla biti podložna drugim zahtjevima u pogledu primitaka na temelju relevantnih pravnih akata specifičnih za pojedini sektor koji bi trebali imati prednost. Stoga se, u pravilu, zahtjevi u pogledu primitaka utvrđeni u ovoj Direktivi ne bi trebali primjenjivati na konsolidiranoj osnovi na takva društva kćeri. Međutim, kako bi se spriječile moguće arbitraže, zahtjevi u pogledu primitaka utvrđeni u ovoj Direktivi trebali bi se primjenjivati na konsolidiranoj osnovi na osoblje zaposleno u društvima kćerima koja pružaju posebne usluge, kao što su upravljanje imovinom, upravljanje portfeljem ili izvršavanje naloga, pri čemu je takvo osoblje zaduženo, bez obzira na mogući oblik takve ovlasti, za obavljanje profesionalnih aktivnosti kojima se ispunjavaju uvjeti da ga se smatra značajnim preuzimateljem rizika na razini bankovne grupe. Te bi ovlasti trebale obuhvaćati aranžmane delegiranja ili eksternalizacije poslovnih procesa sklopljenih između društva kćeri koje zapošljava osoblje i druge institucije u istoj grupi. Države članice ne bi trebalo spriječiti da primjenjuju zahtjeve u pogledu primitaka iz ove Direktive na konsolidiranoj osnovi na širi niz društava kćeri i njihovo osoblje.

(11) U Direktivi 2013/36/EU zahtijeva se da se znatan dio, a u svakom slučaju najmanje 50 % svakog varijabilnog primitka, sastoji od dionica ili istovjetnih vlasničkih udjela, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, ili od instrumenata povezanih s dionicama ili istovjetnih negotovinskih instrumenata, u slučaju institucije koja nije uvrštena na burzu; i, ako je moguće, od alternativnih instrumenata osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala koji ispunjavaju određene uvjete. Tim se načelom upotreba instrumenata povezanih s dionicama ograničava na institucije koje nisu uvrštene na burzu, a od institucija koje su uvrštene na burzu zahtijeva se upotreba dionica. U Izvješću Komisije od 28. srpnja 2016. utvrđeno je da upotreba dionica može dovesti do znatnih administrativnih opterećenja i troškova za institucije koje su uvrštene na burzu. Istodobno, istovjetne bonitetne koristi mogu se postići dopuštanjem institucijama koje su uvrštene na burzu da upotrebljavaju instrumente povezane s dionicama koji prate vrijednost dionica. Stoga bi mogućnost upotrebe instrumenata povezanih s dionicama trebalo proširiti na institucije koje su uvrštene na burzu.

(12) Nadzornom provjerom i ocjenom trebalo bi uzeti u obzir veličinu, strukturu i internu organizaciju institucija te vrstu, opseg i složenost njihovih aktivnosti. Ako različite institucije imaju slične profile rizičnosti, primjerice zato što imaju slične poslovne modele ili geografske položaje izloženosti ili su povezane s istim institucijskim sustavom zaštite, nadležna tijela trebala bi moći prilagoditi metodologiju za postupak provjere i ocjene kako bi se obuhvatile zajedničke značajke i rizici institucija s takvim istim profilom rizičnosti. Međutim, takvom prilagodbom ne bi se trebalo spriječiti nadležna tijela da propisno uzimaju u obzir specifične rizike koji utječu na svaku instituciju niti promijeniti vrstu određenih mjera specifičnu za pojedinu instituciju.

(13) Dodatni kapitalni zahtjev koji određuju nadležna tijela važan je pokretač za ukupnu razinu regulatornog kapitala institucije i bitan je za sudionike na tržištu jer razina određenog dodatnog kapitalnog zahtjeva utječe na prag za primjenu ograničenja na isplate dividendi, isplate bonusa i plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala. Potrebno je utvrditi jasnu definiciju uvjeta pod kojima treba određivati dodatni kapitalni zahtjev kako bi se osiguralo da se pravila dosljedno primjenjuju u svim državama članicama te da unutarnje tržište ispravno funkcionira.

(14) Dodatni kapitalni zahtjev koji trebaju odrediti nadležna tijela trebalo bi utvrditi u odnosu na specifičan položaj pojedine institucije i trebao bi biti opravdan. Dodatni kapitalni zahtjevi mogu se određivati radi rješavanja rizika ili elemenata rizika koji su izričito isključeni iz kapitalnih zahtjeva utvrđenih u Uredbi (EU) br. 575/2013 ili njima nisu izričito pokriveni samo u mjeri u kojoj se to smatra potrebnim u pogledu specifičnog položaja institucije. Ti bi zahtjevi u relevantnom redoslijedu kapitalnih zahtjeva trebali biti pozicionirani iznad relevantnih minimalnih kapitalnih zahtjeva te ispod zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj ili zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, ovisno o slučaju. Vrsta dodatnih kapitalnih zahtjeva koja je specifična za svaku pojedinu instituciju trebala bi spriječiti njihovu uporabu kao alata za rješavanje makrobonitetnih ili sistemskih rizika. No time ne bi trebalo spriječiti nadležna tijela da, među ostalim, dodatnim kapitalnim zahtjevima rješavaju rizike nastale za pojedinačne institucije zbog njihovih aktivnosti, uključujući one u kojima se odražava učinak određenih gospodarskih i tržišnih kretanja na profil rizičnosti pojedinačne institucije.

(15) Zahtjev za omjer financijske poluge usporedan je kapitalnim zahtjevima koji se temelje na riziku. Stoga bi sve dodatne kapitalne zahtjeve koje određuju nadležna tijela radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge trebalo dodati zahtjevu za minimalni omjer financijske poluge, a ne minimalnim kapitalnim zahtjevima koji se temelje na riziku. Nadalje, institucije bi trebale imati i mogućnost upotrijebiti svaki redovni osnovni kapital koji upotrebljavaju da bi ispunile zahtjeve koji se odnose na financijsku polugu da bi ispunile kapitalne zahtjeve koji se temelje na riziku, uključujući zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(16) Nadležna tijela trebala bi imati mogućnost da obavijeste instituciju u formi smjernice o svakom usklađivanju iznosa kapitala iznad relevantnih minimalnih kapitalnih zahtjeva, relevantnog dodatnog kapitalnog zahtjeva i, ovisno o slučaju, zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj ili zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge za koje očekuju da ih institucije imaju kako bi se mogle nositi s stresnim scenarijima okrenutima budućnosti. S obzirom na to da se takva smjernica odnosi na ciljani kapital, trebalo bi smatrati da je pozicionirana iznad relevantnih minimalnih kapitalnih zahtjeva, relevantnog dodatnog kapitalnog zahtjeva i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj ili zahtjeva za zaštitni sloj financijske poluge, ovisno o slučaju. Neispunjavanje tog cilja ne bi trebalo povlačiti za sobom ograničenja raspodjele predviđena Direktivom 2013/36/EU. Budući da se u smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu odražavaju očekivanja u pogledu nadzora, Direktivom 2013/36/EU i Uredbom (EU) br. 575/2013 ne bi se trebale propisati obveze objave za ovu smjernicu niti sprečavati nadležna tijela da zahtijevaju objavu smjernice. Ako institucija opetovano ne dosegne ciljani kapital, nadležno tijelo trebalo bi imati pravo poduzeti nadzorne mjere te, prema potrebi, odrediti dodatne kapitalne zahtjeve.

(17) Odredbe Direktive 2013/36/EU koje se odnose na kamatni rizik koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje povezane su s odgovarajućim odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013, za koje je potrebno dulje razdoblje provedbe za institucije. Kako bi se uskladila primjena odredbi o kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje, odredbe potrebne za usklađivanje s odgovarajućim odredbama ove Direktive trebale bi se primjenjivati od istog datuma kao i odgovarajuće odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013.

(18) Kako bi se izračunavanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje provodilo na usklađen način u slučajevima kada interni sustavi koje institucije primjenjuju za mjerenje tog rizika nisu zadovoljavajući, Komisija bi trebala biti ovlaštena donijeti regulatorne tehničke standarde koje je izradilo Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća[1] za izradu standardizirane metodologije za ocjenu takvog rizika. Komisija bi trebala donijeti te regulatorne tehničke standarde u obliku delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a te u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

[1] Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

(19) Kako bi nadležna tijela bolje utvrđivala institucije koje bi u poslovima koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje mogle biti izložene prekomjernim gubicima zbog mogućih promjena u kamatnim stopama, Komisija bi trebala biti ovlaštena donijeti regulatorne tehničke standarde koje je izradila EBA. Tim regulatornim tehničkim standardima trebalo bi utvrditi: šest nadzornih scenarija šoka koje sve institucije moraju primjenjivati za izračunavanje promjena u ekonomskoj vrijednosti vlasničkog kapitala; zajedničke pretpostavke koje institucije moraju primijeniti u svojim internim sustavima u svrhu izračunavanja ekonomske vrijednosti vlasničkog kapitala te u odnosu na određivanje moguće potrebe za posebnim kriterijima za utvrđivanje institucija za koje je opravdano primijeniti nadzorne mjere nakon smanjenja neto kamatnog prihoda koje bi se moglo pripisati promjenama kamatnih stopa te što se smatra velikim smanjenjem. Komisija bi trebala donijeti te regulatorne tehničke standarde s pomoću delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a te u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(20) Sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma ključno je za održavanje stabilnosti i integriteta u financijskom sustavu. Otkrivanje umiješanosti institucije u pranje novca i financiranje terorizma moglo bi imati učinak na održivost njezina poslovanja i stabilnost financijskog sustava. Uz vlasti i tijela koja su odgovorna za osiguravanje usklađenosti s pravilima o sprečavanju pranja novca na temelju Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća[1], nadležna tijela koja su zadužena za izdavanje odobrenja za rad i bonitetni nadzor imaju važnu ulogu u utvrđivanju slabosti i njihovom disciplíniranju. Stoga bi takva nadležna tijela trebala dosljedno uključivati pitanja pranja novca i financiranja terorizma u svoje odgovarajuće nadzorne aktivnosti, uključujući postupke nadzorne provjere i ocjene, procjene primjerenosti sustava, procesa i mehanizama upravljanja institucija te procjene primjerenosti članova upravljačkog tijela te obavještavati u skladu s tim o svim nalazima relevantna tijela te tijela odgovorna za osiguravanje usklađenosti s pravilima o sprečavanju pranja novca i, ako je primjereno, poduzeti nadzorne mjere, u skladu sa svojim ovlastima na temelju Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013. Informacije bi trebalo pružiti na temelju nalaza otkrivenih u postupku izdavanja odobrenja za rad, odobrenja ili provjere za koje su takva nadležna tijela zadužena, kao i na temelju informacija koje su zaprimila od tijela vlasti i tijela odgovornih za osiguravanje usklađenosti s Direktivom (EU) 2015/849.

[1] Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

(21) Jedna od ključnih pouka financijske krize u Uniji bila je potreba za primjerenim institucijskim i političkim okvirom za sprječavanje i rješavanje neravnoteža unutar Unije. S obzirom na najnoviji institucijski razvoj u Uniji potrebna je sveobuhvatna revizija okvira makrobonitetne politike.

(22) Direktivom 2013/36/EU države članice ne bi trebalo sprečavati da u nacionalnom pravu provode mjere osmišljene za poboljšanje otpornosti financijskog sustava, kao što su, među ostalim, ograničenja za omjer kredita i vrijednosti, ograničenja za omjer duga i prihoda, ograničenja za omjer otplate duga i prihoda te drugi instrumenti usmjereni na standarde kreditiranja.

(23) Kako bi se osiguralo da protuciklički zaštitni sloj kapitala pravilno odražava rizik koji za bankovni sektor proizlazi iz prekomjernog rasta kredita, institucije bi trebale izračunavati zaštitne slojeve za svoju instituciju kao ponderirani prosjek stopâ protucikličkog zaštitnog sloja koje se primjenjuju u zemljama u kojima im se nalaze kreditne izloženosti. Svaka bi država članica stoga trebala imenovati tijelo odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za izloženosti koje se nalaze u toj državi članici. Tom bi se stopom zaštitnog sloja trebala uzimati u obzir razina kreditnog rasta i promjena omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda (BDP) u toj državi članici te sve druge varijable povezane s rizicima za stabilnost financijskog sustava.

(24) Države članice trebale bi moći od određenih institucija zahtijevati da, uz zaštitni sloj za očuvanje kapitala i protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, imaju zaštitni sloj za sistemski rizik kako bi spriječile i ublažile makrobonitetne ili sistemske rizike koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU, naime rizik poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo u određenoj državi članici. Stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik trebala bi se primjenjivati na sve izloženosti ili na jednu ili više podskupina izloženosti i na sve institucije ili na jednu podskupinu odnosno više podskupina tih institucija ako te institucije obavljaju poslovne aktivnosti sa sličnim profilima rizičnosti.

(25) Važno je racionalizirati koordinacijski mehanizam među tijelima, osigurati jasno razgraničenje odgovornosti, pojednostavniti aktiviranje alata makrobonitetne politike i proširiti makrobonitetni paket alata kako bi se osiguralo da tijela mogu pravodobno i djelotvorno rješavati sistemske rizike. Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) osnovan Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća[1] trebao bi imati ključnu ulogu u koordinaciji makrobonitetnih mjera, kao i u prijenosu informacija o planiranim makrobonitetnim mjerama u državama članicama, posebno s pomoću objave donesenih makrobonitetnih mjera na svojoj internetskoj stranici te putem razmjene informacija među tijelima nakon obavijesti o planiranim makrobonitetnim mjerama. Kako bi se među državama članicama osigurali odgovarajući odgovori politika, ESRB bi trebao pratiti dostatnost i usklađenost makrobonitetnih politika država članica, među ostalim praćenjem toga upotrebljavaju li se instrumenti na usklađen način bez preklapanja.

[1] Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).

(26) Relevantna nadležna ili imenovana tijela trebala bi za cilj imati izbjegavanje udvostručene ili neusklađene uporabe makrobonitetnih mjera utvrđenih u Direktivi 2013/36/EU i Uredbi (EU) br. 575/2013. Relevantna nadležna ili imenovana tijela osobito bi trebala pažljivo razmotriti udvostručavaju li se mjere poduzete u skladu s člankom 133. Direktive 2013/36/EU ili jesu li neusklađene s drugim postojećim ili budućim mjerama u skladu s člankom 124., 164. ili 458. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(27) Nadležna ili imenovana tijela trebala bi moći odrediti razinu ili razine primjene zaštitnog sloja za ostale sistemski važne institucije (OSV institucije) na temelju vrste i raspodjele rizika ugrađenih u strukturu grupe. U određenim okolnostima moglo bi biti primjereno da nadležno tijelo ili imenovano tijelo odredi zaštitni sloj za OSV instituciju isključivo na razini nižoj od najviše razine konsolidacije.

(28) U skladu s metodologijom procjene za globalno sistemski važne banke koju je objavio Bazelski odbor za nadzor banaka (BCBS), potraživanja i obveze neke institucije u nekoliko jurisdikcija pokazatelji su njezine globalne sistemske važnosti i učinka koji njezina propast može imati na globalni financijski sustav. Ti pokazatelji odražavaju specifične zabrinutosti, na primjer u pogledu većih poteškoća u koordinaciji sanacije institucija sa znatnim prekograničnim aktivnostima. Napretkom ostvarenim u pogledu zajedničkog pristupa sanaciji koji je rezultat jačanja jedinstvenih pravila te uspostave jedinstvenog sanacijskog mehanizma znatno je razvijena sposobnost uredne sanacije prekograničnih grupa u bankovnoj uniji. Stoga bi, ne dovodeći u pitanje sposobnost nadležnih ili imenovanih tijela da provode svoje nadzornu procjenu, trebalo izračunati alternativnu ocjenu u kojoj se odražava taj napredak, a nadležna ili imenovana tijela trebala bi uzeti u obzir tu ocjenu pri procjeni sistemske važnosti kreditnih institucija, a da se time utječe na podatke dostavljene BCBS-u za utvrđivanje međunarodnih nazivnika. EBA bi trebala razviti nacrt regulatornih tehničkih standarda u svrhu određivanja dodatne metodologije za utvrđivanje globalnih sistemski važnih institucija (GSV) kako bi se omogućilo priznavanje specifičnosti integriranog europskog okvira za sanaciju u kontekstu jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Ta metodologija trebala bi se isključivo upotrebljavati za potrebe kalibracije zaštitnog sloja GSV institucija. Komisija bi trebala donijeti te regulatorne tehničke standarde u obliku delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a te u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(29) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, to jest ojačati i poboljšati postojeći pravni akti Unije kojima se osiguravaju jedinstveni bonitetni zahtjevi koji se primjenjuju na kreditne institucije i investicijska društva u cijeloj Uniji, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je nužno za ostvarivanje tih ciljeva.

(30) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima[1], države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.

(31) Direktivu 2013/36/EU stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

[1] SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

Članak 1.

Izmjene Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće:

1. pristup aktivnosti investicijskih društava u mjeri u kojoj je uređen Direktivom 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća[*];

2. središnje banke;

3. poštanske žiroinstitucije;

4. u Danskoj: na „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” i „KommuneKredit”;

5. u Njemačkoj: na „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, „Landwirtschaftliche Rentenbank”, „Bremer Aufbau-Bank GmbH”, „Hamburgische Investitions- und Förderbank”, „Investitionsbank Berlin”, „Investitionsbank des Landes Brandenburg”, „Investitionsbank Schleswig-Holstein”, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank”, „LfA Förderbank Bayern”, „NRW.BANK”, „Saarländische Investitionskreditbank AG”, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, „Thüringer Aufbaubank”, društva koja se prema „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” priznaju kao tijela državne stambene politike i uglavnom se ne bave bankovnim transakcijama te društva koja se prema tom zakonu priznaju kao neprofitna društva koja djeluju u području stanogradnje;

6. u Estoniji: na „hoiu-laenuühistud” kao zadruge koje se priznaju prema „hoiu-laenuühistu seadus”;

7. u Irskoj: na „Strategic Banking Corporation of Ireland”, kreditne unije („credit unions”) i društva za uzajamnu pomoć („friendly societies”);

8. u Grčkoj: na „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion);

9. u Španjolskoj: na „Instituto de Crédito Oficial”;

10. u Francuskoj: na „Caisse des dépôts et consignations”;

11. u Hrvatskoj: na „kreditne unije” i „Hrvatsku banku za obnovu i razvitak”;

12. u Italiji: na „Cassa depositi e prestiti”;

13. u Latviji: na „krājaizdevu sabiedrības”, društva koja se priznaju prema „krājaizdevu sabiedrību likums” kao zadruge koje pružaju financijske usluge isključivo svojim članovima;

14. u Litvi: na „kredito unijos” osim „centrinės kredito unijos”;

15. u Mađarskoj: na „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” i „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”;

16. u Malti: na „The Malta Development Bank”;

17. u Nizozemskoj: na „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV” i „kredietunies”;

18. u Austriji: na društva koja se priznaju kao stambene udruge u javnom interesu i na „Österreichische Kontrollbank AG”;

19. u Poljskoj: na „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” i „Bank Gospodarstwa Krajowego”;

20. u Portugalu: na „Caixas Económicas” koja su postojala na dan 1. siječnja 1986., osim onih koja su osnovana kao društva s ograničenom odgovornosti i na „Caixa Económica Montepio Geral”;

21. u Sloveniji na: „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”;

22. u Finskoj: na „Teollisen yhteistyon rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” i „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”;

23. u Švedskoj: na „Svenska Skeppshypotekskassan”;

24. u Ujedinjenoj Kraljevini: na „National Savings and Investments (NS&I)”, „CDC Group plc”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, kreditne unije („credit unions”) i komunalne banke („municipal banks”).

6. Subjekti iz stavka 5. točke 1. i točaka od 3. do 24. ovog članka tretiraju se kao financijske institucije za potrebe članka 34. i poglavlja 3. glave VII.

---

* Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).";

2. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

„60. „sanacijsko tijelo" znači sanacijsko tijelo kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom 18. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća*;

61. „globalna sistemski važna institucija" ili „GSV institucija" znači GSV institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 133. Uredbe (EU) br. 575/2013;

62. „globalna sistemski važna institucija izvan EU-a" ili „GSV institucija izvan EU-a" znači GSV institucija izvan EU-a kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom 134. Uredbe (EU) br. 575/2013;

63. „grupa” znači grupa kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 138. Uredbe (EU) br. 575/2013;

64. „grupa iz treće zemlje” znači grupa čije matično društvo ima poslovni nastan u trećoj zemlji;

65. „rodno neutralna politika primitaka” znači politika primitaka koja se temelji na jednakoj plaći radnika i radnica za jednak rad ili rad jednake vrijednosti.

---

* Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Kako bi se osiguralo da se zahtjevi ili nadzorne ovlasti utvrđeni u ovoj Direktivi ili u Uredbi (EU) br. 575/2013 primjenjuju na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi u skladu s tom direktivom i tom uredbom, pojmovima „institucija”, „matična institucija u državi članici”, „matična institucija iz EU-a” i „matično društvo” obuhvaćeni su i:

(a) financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi koji su dobili odobrenje u skladu s člankom 21.a ove Direktive;

(b) imenovane institucije koje su pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog financijskog holdinga u državi članici ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici u kojoj relevantno matično društvo ne podliježe odobrenju u skladu s člankom 21.a stavkom 4. ove Direktive i

(c) financijski holdinzi, mješoviti financijski holdinzi ili institucije imenovane na temelju članka 21.a stavka 6. točke (d) ove Direktive.”;

3. u članku 4. stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Države članice osiguravaju da kada sanacijske ovlasti imaju tijela koja nisu nadležna tijela, ta tijela blisko surađuju i savjetuju se s nadležnim tijelima u vezi s pripremom sanacijskih planova i u svim drugim slučajevima kada se takva suradnja i savjetovanje zahtijevaju ovom Direktivom, Direktivom 2014/59/EU ili Uredbom (EU) br. 575/2013.”;

4. članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) informacije koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kreditnim institucijama, uključujući program rada, organizacijsku strukturu i sustave upravljanja iz članka 10.;

(b) zahtjevi koji se primjenjuju na dioničare i članove koji imaju kvalificirane udjele ili, ako kvalificirani udjeli ne postoje, na 20 najvećih dioničara ili članova na temelju članka 14. i”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„5. EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 namijenjene nadležnim tijelima radi utvrđivanja zajedničke metodologije za procjenu pri izdavanju odobrenja za rad u skladu s ovom Direktivom.”;

5. u članku 9. dodaju se sljedeći stavci:

„3. Države članice obavješćuju Komisiju i EBA-u o nacionalnim zakonima kojima se izričito dopušta društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju djelatnost primanja depozita i ostalih povratnih sredstava od javnosti.

4. Na temelju ovog članka države članice ne smiju izuzeti kreditne institucije od primjene ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.”;

6 članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.
Program rada, organizacijska struktura i sustavi upravljanja

1. Države članice zahtijevaju da zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad bude priložen program rada u kojem se navode vrste predviđenih djelatnosti i organizacijska struktura kreditne institucije, uključujući naznaku matičnih društava, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga unutar grupe. Države članice ujedno zahtijevaju da zahtjevima za izdavanje odobrenja za rad bude priložen opis sustava, procesa i mehanizama iz članka 74. stavka 1.

2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije osim ako su uvjerena da se sustavima, procesima i mehanizmima iz članka 74. stavka 1. omogućuje dobro i učinkovito upravljanje rizicima u toj instituciji.”;

7. u članku 14. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako se, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem dobrog i razboritog upravljanja kreditnom institucijom, nisu uvjerila u primjerenost dioničara ili članova u skladu s kriterijima navedenima u članku 23. stavku 1. Primjenjuju se članak 23. stavci 2. i 3. te članak 24.”;

8. u članku 18. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom ili šestom Uredbe (EU) br. 575/2013, osim zahtjeva utvrđenih u člancima 92.a i 92.b, ili zahtjeve iz članka 104. stavka 1. točke (a) ili članka 105. ove Direktive, ili se više ne može očekivati da će ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima, a posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koju su joj povjerili njezini deponenti;”;

9. umeću se sljedeći članci:

„Članak 21.a

Davanje odobrenja financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima

1. Matični financijski holdinzi u državi članici, matični mješoviti financijski holdinzi u državi članici, matični financijski holdinzi iz EU-a i matični mješoviti financijski holdinzi iz EU-a traže odobrenje u skladu s ovim člankom. Drugi financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi traže odobrenje u skladu s ovim člankom ako moraju biti usklađeni s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 na potkonsolidiranoj osnovi.

2. Za potrebe stavka 1. financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi iz tog stavka konsolidirajućem nadzornom tijelu i, ako nije riječ o istom tijelu, nadležnom tijelu u državi članici u kojoj imaju poslovni nastan, dostavljaju informacije o sljedećem:

   (a) organizacijskoj strukturi grupe kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding pripada, pri čemu su jasno naznačena njezina društva kćeri i, prema potrebi, matična društva, te lokacija i vrsta poslovanja koju obavlja svaki subjekt unutar grupe;

(b) informacijama u pogledu imenovanja najmanje dviju osoba koje stvarno upravljaju financijskim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom te usklađenosti sa zahtjevima iz članka 121. o kvalifikacijama direktora;

(c) informacijama u pogledu usklađenosti s kriterijima iz članka 14. o dioničarima i članovima, ako je društvo kći financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga kreditna institucija;

(d) unutarnjoj organizaciji i raspodjeli zadaća unutar grupe;

(e) svim drugim informacijama koje bi mogle biti potrebne za provedbu procjena iz stavaka 3. i 4. ovog članka.

Ako se financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu odobrenje daje u isto vrijeme kada se provodi procjena iz članka 22., nadležno tijelo za potrebe tog članka prema potrebi se koordinira s konsolidirajućim nadzornim tijelom te, ako nije riječ o istom tijelu, s nadležnim tijelom u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan. U tom slučaju razdoblje procjene iz članka 22. stavka 3. drugog podstavka suspendira se na razdoblje koje premašuje 20 radnih dana do dovršetka postupka iz ovog članka.

3. Odobrenje se može dati financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu na temelju ovog članka samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) interni aranžmani i raspodjela zadaća unutar grupe odgovarajući su za potrebe postizanja usklađenosti sa zahtjevima određenima ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi te su osobito učinkoviti za:

i. koordiniranje svih društava kćeri financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, uključujući, prema potrebi, odgovarajućom raspodjelom zadaća među institucijama kćerima;

ii. sprečavanje sukoba unutar grupe ili upravljanje njima i

iii. izvršavanje politika na razini grupe koje je odredio matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding na razini grupe;

(b) organizacijskom strukturom grupe kojoj pripada financijski holding ili mješoviti financijski holding ne ometa se niti na drugi način sprečava učinkovit nadzor nad institucijama kćerima ili matičnim institucijama u pogledu pojedinačnih, konsolidiranih te, prema potrebi, potkonsolidiranih obveza kojima podliježe. Pri procjeni tog kriterija osobito se uzima u obzir:

i. položaj financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga u višeslojnoj grupi;

ii. dioničarsku strukturu te

iii. ulogu financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga unutar grupe;

(c) ispunjeni su kriteriji navedeni u članku 14. i zahtjevi utvrđeni u članku 121.

4. Davanje odobrenja financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu ne zahtijeva se na temelju ovog članka, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) glavna djelatnost financijskog holdinga jest stjecanje udjela u društvima kćerima ili, u slučaju mješovitog financijskog holdinga, njegova glavna djelatnost u odnosu na institucije ili financijske institucije jest stjecanje udjela u društvima kćerima;

(b) financijski holding ili mješoviti financijski holding nije imenovan kao subjekt u sanaciji ni u jednoj grupi u sanaciji grupe u skladu sa sanacijskom strategijom koju je odredilo relevantno sanacijsko tijelo na temelju Direktive 2014/59/EU;

(c) kreditna institucija kći imenovana je kao odgovorna za osiguravanje usklađenosti grupe s bonitetnim zahtjevima na konsolidiranoj osnovi te su joj na raspolaganje stavljena sva potrebna sredstva i zakonske ovlasti za učinkovito ispunjavanje tih obveza;

(d) financijski holding ili mješoviti financijski holding ne sudjeluje u donošenju upravne, operativne ili financijske odluke kojima se utječe na grupu ili njezina društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije;

(e) nema prepreka učinkovitom nadzoru nad grupom na konsolidiranoj osnovi.

Financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi izuzeti od odobrenja u skladu s ovim stavkom ne isključuju se iz opsega konsolidacije kako je utvrđeno u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013.

5. Konsolidirajuće nadzorno tijelo redovito prati usklađenost s uvjetima iz stavka 3. ili, prema potrebi, stavka 4. Financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi konsolidirajućem nadzornom tijelu dostavljaju informacije koje to tijelo zahtijeva za redovito praćenje organizacijske strukture grupe i usklađenosti s uvjetima iz stavka 3. ili, prema potrebi, stavka 4. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dijeli te informacije s nadležnim tijelom u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan.

6. Ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrdilo da uvjeti određeni u stavku 3. nisu ispunjeni ili da više nisu ispunjeni, financijski holding ili mješoviti financijski holding podliježu odgovarajućim nadzornim mjerama kako bi se osigurali, ili ponovno uspostavili, ovisno o slučaju, kontinuitet i cjelovitost konsolidiranog nadzora nad zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi i osigurala usklađenost s njima. U slučaju mješovitog financijskog holdinga, nadzornim mjerama osobito se uzimaju u obzir učinci na financijski konglomerat.

Nadzorne mjere iz prvog podstavka mogu uključivati:

(a) suspenziju prava glasa koje proizlazi iz dionica institucija kćeri u koje drži financijski holding ili mješoviti financijski holding;

(b) sudske zabrane ili kazne protiv financijskog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili članova upravljačkog tijela i rukovoditelja, podložno člancima od 65. do 72.;

(c) davanje uputa ili smjernica financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu da svojim dioničarima prenese sudjelujuće udjele u svojim institucijama kćerima;

(d) privremeno imenovanje drugog financijskog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili institucije unutar grupe kao odgovornog za osiguravanje usklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi;

(e) ograničavanje ili zabranu raspodjela ili plaćanja kamata dioničarima;

(f) zahtjeve da financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi prodaju ili smanje udjele u institucijama ili drugim subjektima financijskog sektora;

(g) zahtjeve da financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi podnesu plan o ponovnoj uspostavi usklađenosti bez odgode.

7. Ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrdilo da se više ne ispunjavaju uvjeti iz stavka 4. financijski holding ili mješoviti financijski holding traži odobrenje u skladu s ovim člankom.

8. Za potrebe donošenja odluka o davanju odobrenja i izuzeću od odobrenja iz stavka 3., odnosno stavka 4., i nadzornih mjera iz stavaka 6. i 7., ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo različito od nadležnog tijela u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan, ta dva tijela rade zajedno uz potpuno savjetovanje. Konsolidirajuće nadzorno tijelo priprema procjenu o pitanjima iz stavaka 3., 4., 6. i 7., ovisno o slučaju, te prosljeđuju tu procjenu nadležnom tijelu u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan. Ta dva tijela rade sve što je u njihovoj moći kako bi postigla zajedničku odluku u roku od dva mjeseca od primitka te procjene.

Zajednička odluka uredno se dokumentira i obrazlaže. Konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje financijski holding ili mješoviti financijski holding o zajedničkoj odluci.

U slučaju neslaganja konsolidirajuće nadzorno tijelo ili nadležno tijelo u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan ne donose odluku te predmet upućuju EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi odluku u roku od jednog mjeseca od primitka predmeta upućenog EBA-i. Dotična nadležna tijela donose zajedničku odluku u skladu s odlukom EBA-e. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od dva mjeseca ili nakon donošenja zajedničke odluke.

9. U slučaju mješovitih financijskih holdinga, ako su konsolidirajuće nadzorno tijelo ili nadležno tijelo u državi članici u kojoj mješoviti financijski holding ima poslovni nastan različiti od koordinatora određenoga u skladu s člankom 10. Direktive 2002/87/EZ, zahtijeva se suglasnost koordinatora za potrebe odluka ili zajedničkih odluka iz stavaka 3., 4., 6. i 7. ovog članka, ovisno o slučaju. Ako je potrebna suglasnost koordinatora, neslaganja se upućuju relevantnim europskim nadzornim tijelima – EBA-i ili Europskom nadzornom tijelu (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) (EIOPA) osnovanom Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća[*], koja donose svoju odluku u roku od jednog mjeseca od primitka upućenog predmeta. Nijednom odlukom donesenom u skladu s ovim stavkom ne dovode se u pitanje obveze na temelju Direktive 2002/87/EZ ili Direktive 2009/138/EZ.

10. Ako se na temelju ovog članka odobrenje financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu odbije, konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje podnositelja zahtjeva o odluci i razlozima za to u roku od četiri mjeseca od primitka zahtjeva, ili ako je zahtjev nepotpun, u roku od četiri mjeseca od primitka potpunih informacija potrebnih za odluku.

    Odluka o izdavanju ili odbijanju odobrenja u svakom se slučaju donosi u roku od šest mjeseci od primitka zahtjeva. Odluku o odbijanju može prema potrebi popratiti bilo koja mjera iz stavka 6.

Članak 21.b

Posredničko matično društvo u EU-u

1. Dvije ili više institucija koje su smještene u Uniji, a pripadaju istoj grupi iz treće zemlje imaju jedinstveno posredničko matično društvo u EU-u s poslovnim nastanom u Uniji.

2. Nadležna tijela mogu dopustiti institucijama iz stavka 1. da imaju dva posrednička matična društva u EU-u ako utvrde da bi osnivanje jednog posredničkog matičnog društva u EU-u:

    (a) bilo neuskladivo s obveznim zahtjevom za razdvajanje djelatnosti koji je određen propisima ili od strane nadzornih tijela treće zemlje u kojoj krajnje matično društvo grupe iz treće zemlje ima mjesto uprave ili

(b) podrazumijevalo mogućnost manje učinkovite sanacije nego u slučaju dvaju posredničkih matičnih društava u EU-u sukladno procjeni nadležnog sanacijskog tijela posredničkoga matičnog društva u EU-u.

3. Posredničko matično društvo u EU-u kreditna je institucija kojoj je odobren rad u skladu s člankom 8. ili financijski holding ili mješoviti financijski holding odobren u skladu s člankom 21.a.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, ako nijedna institucija iz stavka 1. ovog članka nije kreditna institucija ili ako se mora osnovati drugo posredničko matično društvo u EU-u u vezi s investicijskim djelatnostima radi ispunjavanja obveznog zahtjeva kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, posredničko matično društvo u EU-u ili drugo posredničko matično društvo u EU-u može biti investicijsko društvo kojem je odobren rad u skladu s člankom 5. stavkom 1. Direktive 2014/65/EU koji je podložan Direktivi 2014/59/EU.

4. Stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako je ukupna vrijednost imovine koju grupa iz treće zemlje ima u Uniji manja od 40 milijardi EUR.

5. Za potrebe ovog članka ukupna vrijednost imovine koju grupa iz treće zemlje ima u Uniji zbroj je sljedećeg:

   (a) ukupnog iznosa imovine svake institucije u Uniji grupe iz treće zemlje kako je iskazana u njezinoj konsolidiranoj bilanci ili kako je iskazana u njihovim pojedinačnim bilancama ako bilanca institucije nije konsolidirana te

   (b) ukupnog iznosa imovine svake podružnice grupe iz treće zemlje s odobrenjem za rad u Uniji u skladu s ovom Direktivom, Direktivom 2014/65/EU ili Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća[**].

6. Nadležna tijela dostavljaju EBA-i sljedeće informacije za svaku grupu iz treće zemlje koja posluje u njihovoj jurisdikciji:

   (a) nazive i ukupan iznos imovine institucija koje se nadziru, a pripadaju grupi iz treće zemlje;

   (b) nazive i ukupan iznos imovine koja se odnosi na podružnice koje su dobile odobrenje za rad u toj državi članici u skladu s ovom Direktivom, Direktivom 2014/65/EU ili Uredbom (EU) br. 600/2014 i vrste djelatnosti za koje su dobile odobrenje za rad;

(c) naziv i vrsta, kako je navedena u stavku 3., svakoga posredničkog matičnog društva u EU-u koje je osnovano u toj državi članici i naziv grupe iz treće zemlje kojoj pripada.

7. Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje popis svih grupa iz trećih zemalja koje posluju u Uniji i njihova posredničkog matičnog društva u EU-u ili više njih, prema potrebi.

Nadležna tijela osiguravaju da svaka institucija u njihovoj jurisdikciji koja je dio grupe iz treće zemlje ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

(a) ima posredničko matično društvo u EU-u;

(b) radi se o posredničkom matičnom društvu u EU-u;

(c) jedina je institucija grupe iz treće zemlje u Uniji; ili

(d) dio je grupe iz treće zemlje čija je ukupna vrijednost imovine u Uniji manja od 40 milijardi EUR.

8. Odstupajući od stavka 1., grupe iz treće zemlje koje posluju putem više od jedne institucije u Uniji i čija je ukupna vrijednost imovine jednaka ili veća od 40 milijardi EUR na ... [datum stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] imaju posredničko matično društvo u EU-u ili ako se primjenjuje stavak 2., dva posrednička matična društva u EU-u u roku od ... [tri godine od datuma početka primjene ove Direktive o izmjeni].

9. U roku od ... [šest godina od datuma početka primjene ove Direktive o izmjeni] Komisija nakon savjetovanja s EBA-om preispituje zahtjeve koji su ovim člankom određeni za institucije te podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U tom se izvješću razmatra barem sljedeće:

   (a) jesu li zahtjevi utvrđeni u ovom članku funkcionalni, potrebni i proporcionalni i bi li druge mjere bile primjerenije;

   (b) bi li trebalo revidirati zahtjeve koji su ovim člankom određeni za institucije kako bi se njima odražavale najbolje međunarodne prakse.

10. U roku od ... [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] EBA podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji o postupanju s podružnicama iz trećih zemalja u okviru nacionalnog prava država članica. U tom se izvješću razmatra barem sljedeće:

(a) razlikuju li se, i u kojoj mjeri, nadzorne prakse država članica u skladu s nacionalnim pravom za podružnice iz trećih zemalja;

(b) bi li različito postupanje s podružnicama iz trećih zemalja u skladu s nacionalnim pravom moglo dovesti do regulatorne arbitraže;

(c) je li potrebno i primjereno daljnje usklađivanje nacionalnih propisa za podružnice iz trećih zemalja, posebice kad je riječ o značajnim podružnicama iz trećih zemalja.

Komisija po potrebi podnosi zakonodavni prijedlog Europskom parlamentu i Vijeću na temelju preporuka EBA-e.

---

* Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

** Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).”;

10. u članku 23. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ugled, znanje, vještine i iskustvo, kako je navedeno u članku 91. stavku 1., svakog člana upravljačkog tijela koje će voditi poslovanje kreditne institucije nakon predloženog stjecanja;”;

11. članak 47. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Država članica zahtijeva da podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji najmanje jednom godišnje izvješćuju nadležna tijela o sljedećim informacijama:

(a) ukupnoj imovini koja se odnosi na djelatnosti podružnice koja ima odobrenje za rad u toj državi članici;

(b) informacijama o likvidnoj imovini dostupnoj podružnici, osobito o dostupnosti likvidne imovine u valutama država članica;

(c) regulatornom kapitalu kojim raspolaže podružnica;

(d) sustavima zaštite depozita dostupnima deponentima u podružnici;

(e) sustavima upravljanja rizikom;

(f) sustavima upravljanja, uključujući nositelje ključnih funkcija za djelatnosti podružnice;

(g) planovima oporavka kojima je obuhvaćena podružnica i

(h) svim drugim informacijama koje nadležno tijelo smatra potrebnima za sveobuhvatno praćenje djelatnosti podružnice.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o sljedećem:

(a) svim odobrenjima za rad izdanima podružnicama kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji i svim naknadnim izmjenama tih odobrenja za rad;

(b) ukupnoj imovini i obvezama podružnica kreditnih institucija s odobrenjem za rad koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji o kojima se izvješćuje periodično;

(c) nazivu grupe iz treće zemlje kojoj pripada podružnica s odobrenjem za rad.

Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje popis svih podružnica iz trećih zemalja s odobrenjem za rad u Uniji, uz naznaku države članice u kojoj im je odobren rad.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Nadležna tijela koja nadziru podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji i nadležna tijela institucija koja su dio iste grupe iz treće zemlje blisko surađuju kako bi se osiguralo da sve djelatnosti grupe iz te treće zemlje u Uniji podliježu sveobuhvatnom nadzoru, spriječilo izbjegavanje zahtjeva primjenjivih na grupe iz tih trećih zemalja na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 i spriječili svi štetni učinci na financijsku stabilnost Unije.

EBA olakšava suradnju među nadležnim tijelima za potrebe prvog podstavka ovog stavka, među ostalim pri provjeri je li dostignut prag iz članka 21.b stavka 4.”;

12. članak 56. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) tijela nadležnih za nadzor nad obveznicima navedenima u članku 2. stavku 1. točkama 1. i 2. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća* radi usklađenosti s tom direktivom i financijsko obavještajnih jedinica;

---

* Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).”;

(b) dodaje se sljedeća točka:

„(h) nadležnih tijela ili tijela odgovornih za primjenu propisa o strukturnoj podjeli unutar bankovne grupe.”;

13. u članku 57. stavku 1. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Neovisno o člancima 53., 54. i 55., države članice osiguravaju da se razmjena informacija odvija između nadležnih tijela i tijela odgovornih za nadzor nad:”

14. umeće se sljedeći članak:

„Članak 58.a

Prijenos informacija međunarodnim tijelima

1. Neovisno o članku 53. stavku 1. i članku 54., nadležna tijela, podložno uvjetima određenima u stavcima 2., 3. i 4. ovog članka, mogu prenositi određene informacije sljedećim tijelima ili ih dijeliti s njima:

   (a) Međunarodnim monetarnim fondom i Svjetskom bankom za potrebe procjena u okviru Programa procjene financijskog sektora;

   (b) Bankom za međunarodne namire za potrebe studija kvantitativnog učinka;

   (c) Odborom za financijsku stabilnost za potrebe njegove nadzorne funkcije.

2. Nadležna tijela mogu dijeliti povjerljive informacije samo na temelju izričitog zahtjeva relevantnog tijela, ako su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

   (a) zahtjev je opravdan u pogledu konkretnih zadaća koje izvršava tijelo koje je predalo zahtjev u skladu sa svojim zakonskim ovlastima;

   (b) zahtjev je dovoljno precizan u pogledu vrste, opsega i formata traženih informacija te sredstava njihova priopćavanja ili prijenosa;

(c) tražene informacije strogo su potrebne za izvršavanje konkretnih zadaća tijela koje je predalo zahtjev te ne prelaze zakonom propisane zadaće dodijeljene tijelu koje je predalo zahtjev;

(d) informacije se prenose ili priopćuju isključivo osobama koje su izravno uključene u izvršavanje posebne zadaće;

(e) na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.

3. Ako je zahtjev predao bilo koji od subjekata iz stavka 1., nadležna tijela mogu prenositi samo skupne ili anonimizirane informacije i mogu dijeliti samo druge informacije u prostorima nadležnog tijela.

4. U mjeri u kojoj je priopćavanjem informacija obuhvaćena obrada osobnih podataka, tijelo koje je predalo zahtjev pri svakoj obradi osobnih podataka mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća[*].

---

* Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).”

15. u članku 63. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice omogućavaju nadležnim tijelima da mogu zatražiti smjenu osobe iz prvog podstavka ako ta osoba krši svoje obveze iz prvog podstavka.”;

16. članak 64. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležnim tijelima dodjeljuju se sve nadzorne ovlasti da interveniraju u poslovanje institucija, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga koje su im potrebne za izvršavanje njihove funkcije, uključujući, posebice, pravo da oduzmu odobrenje za rad u skladu s člankom 18., ovlasti navedene u člancima 18., 102., 104. i 105. i ovlasti za poduzimanje mjera iz članka 21.a stavka 6.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. U odlukama koje nadležna tijela donesu pri izvršavanju svojih nadzornih ovlasti i ovlasti izricanja kazni navode se razlozi na kojima se temelje.”;

17. u članku 66. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(e) izostankom podnošenja zahtjeva za odobrenje što je kršenje članka 21.a ili bilo kojeg drugog kršenja zahtjeva određenih u tom članku.”;

18. u članku 67. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(q) matična institucija, matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding ne poduzimaju mjere koje bi mogle biti potrebne za osiguravanje usklađenosti s bonitetnim zahtjevima iz dijela trećeg, četvrtog, šestog ili sedmog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili određene u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) ili člankom 105. ove Direktive na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi.”;

19. članak 74. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 74.
Interno upravljanje i planovi oporavka i sanacije

1. Institucije moraju imati robusne sustave upravljanja koji uključuju jasnu organizacijsku strukturu s dobro definiranim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti, učinkovitim procesima za utvrđivanje, upravljanje, praćenje rizika i izvješćivanje o rizicima kojima jesu ili bi mogle biti izložene, odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole, uključujući dobre administrativne i računovodstvene postupke te politiku i praksu u pogledu primitaka, koje su dosljedne s dobrim i učinkovitim upravljanjem rizicima te ga promiču.

Politike i prakse u pogledu primitaka iz prvog podstavka rodno su neutralne.

2. Sustavi, procesi i mehanizmi iz stavka 1. ovog članka cjeloviti su i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti rizika svojstvenih poslovnom modelu i poslovima institucije. Tehnički kriteriji utvrđeni u člancima od 76. do 95. uzimaju se u obzir.

3. EBA izdaje smjernice, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, o sustavima, procesima i mehanizmima iz stavka 1. ovog članka, uzimajući u obzir stavak 2. ovog članka.

   EBA izdaje smjernice, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, o rodno neutralnoj politici primitaka za institucije.

   U roku od dvije godine od datuma objave smjernica navedenih u drugom podstavku i na temelju informacija koje su prikupila nadležna tijela EBA izdaje izvješće o primjeni rodno neutralne politike primitaka u institucijama.”;

20. u članku 75. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela prikupljaju informacije priopćene u skladu s kriterijima za objavljivanje utvrđenima u točkama (g), (h), (i) i (k) članka 450. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, kao i informacije dobivene od institucija o razlikama u plaćama između spolova, i te informacije upotrebljavaju za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka. Nadležna tijela o tome obavješćuju EBA-u.”

21. članak 84. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 84.
Kamatni rizik koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje

1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije primjenjuju interne sustave, upotrebljavaju standardiziranu metodologiju ili pojednostavnjenu standardiziranu metodologiju za prepoznavanje, vrednovanje i ublažavanje rizika, te za upravljanje rizicima, koji proizlaze iz mogućih promjena kamatnih stopa koje utječu na ekonomsku vrijednost vlasničkog kapitala i neto kamatni prihod od poslova institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije primjenjuju sustave za procjenu i praćenje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kreditnih raspona koje utječu na ekonomsku vrijednost vlasničkog kapitala i neto kamatni prihod od poslova institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

3. Nadležno tijelo može zahtijevati da institucija upotrebljava standardiziranu metodologiju iz stavka 1. ako interni sustavi koje ta institucija primjenjuje za potrebe vrednovanje rizikâ iz tog stavka nisu zadovoljavajući.

4. Nadležno tijelo može zahtijevati da mala i jednostavne institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013 upotrebljava standardiziranu metodologiju ako smatra da pojednostavnjena standardizirana metodologija nije primjerena za obuhvaćanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova te institucije koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuje, za potrebe ovog članka, standardizirana metodologija koju institucije mogu upotrebljavati u svrhu vrednovanja rizikâ iz stavka 1. ovog članka, uključujući pojednostavnjenu standardiziranu metodologiju za male i jednostavne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je barem jednako konzervativna kao i standardizirana metodologija.

   EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do … [jednu godinu od dana stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

   Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA izdaje smjernice radi utvrđivanja kriterija za:

(a) vrednovanje rizikâ navedenih u stavku 1. koje provodi interni sustav institucija;

(b) utvrđivanje i smanjenje rizikâ navedenih u stavku 1. te upravljanje tim rizicima, što provode institucije;

(c) procjenu i praćenje rizikâ navedenih u stavku 2. koje provode institucije;

(d) određivanje koji od internih sustava koje institucije primjenjuju za potrebe stavka 1. nisu zadovoljavajući kako je navedeno u stavku 3.

EBA izdaje te smjernice do … [jednu godinu od dana stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].”;

22. u članku 85. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode politike i procese za vrednovanje izloženosti operativnom riziku i upravljanje tim izloženostima, uključujući rizik modela i rizike koji proizlaze iz eksternalizacije, te za pokriće događaja male učestalosti s velikim gubicima. Institucije određuju što predstavlja operativni rizik u smislu tih politika i postupaka.”.

23. u članku 88. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice osiguravaju da su podaci o kreditima danima članovima upravljačkog tijela i s njima povezanim stranama propisno dokumentirani i na raspolaganju nadležnim tijelima na zahtjev.

Za potrebe ovog članka pojam „povezana strana” znači:

(a) bračni drug, registrirani partner u skladu s nacionalnim pravom, dijete ili roditelj člana upravljačkog tijela;

(b) trgovački subjekt u kojemu član upravljačkog tijela ili član njegove uže obitelji iz točke (a) ima kvalificirani udio od 10 % ili više u kapitalu ili u glasačkim pravima u tom subjektu, ili u kojemu te osobe mogu imati znatan utjecaj ili u kojemu su te osobe na poziciji višeg rukovodstva ili su članovi upravljačkog tijela.”;

24. u članku 89. dodaje se sljedeći stavak:

„6. Komisija do 1. siječnja 2021., nakon savjetovanja s EBA-om, EIOPA-om i ESMA-om, preispituje jesu li informacije iz stavka 1. točaka od (a) do (f) i dalje primjerene te istodobno uzima u obzir prethodne procjene učinka, međunarodne sporazume i razvoj zakonodavstva u Uniji i razmatra može li se u stavak 1. dodati još relevantnih zahtjeva za informacijama.

Komisija do 30. lipnja 2021. na temelju savjetovanja s EBA-om, EIOPA-om i ESMA-om podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni iz ovog stavka te im po potrebi podnosi zakonodavni prijedlog.”;

25. članak 91. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Institucije, financijske holdinge i mješovite financijske holdinge, imaju glavnu odgovornost u osiguravanju toga da članovi upravljačkog tijela imaju u svakom trenutku dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti. Članovi upravljačkog tijela posebno udovoljavaju zahtjevima iz stavaka od 2. do 8.

Ako članovi upravljačkog tijela ne ispunjavaju zahtjeve utvrđene u ovom stavku, nadležna tijela imaju ovlast razrješenja tih članova iz upravljačkog tijela. Nadležna tijela posebno provjeravaju jesu li zahtjevi iz ovog stavka još uvijek ispunjeni ako postoje opravdani razlozi za sumnju da se pranje novca ili financiranje terorizma obavlja ili da je obavljeno ili da je bilo pokušaja odnosno ako za to postoji povećani rizik u vezi s tom institucijom.”;

(b) stavci 7. i 8. zamjenjuju se sljedećim:

„7. Upravljačko tijelo posjeduje adekvatno zajedničko znanje, vještine i iskustvo kako bi bilo u mogućnosti razumjeti poslove i glavne rizike institucije. Ukupni sastav upravljačkog tijela odražava odgovarajuće širok raspon iskustava.

8. Svaki član upravljačkog tijela djeluje iskreno, pošteno i s neovisnošću mišljenja kako bi mogao učinkovito procjenjivati i preispitivati odluke višeg rukovodstva kada je to potrebno te kako bi mogao učinkovito nadzirati i pratiti upravljačko donošenje odluka. Članstvo u povezanim društvima ili povezanim subjektima samo po sebi nije prepreka djelovanju s neovisnošću mišljenja.”;

(c) u stavku 12. dodaje se sljedeća točka:

„(f) dosljednoj primjeni ovlasti iz stavka 1. drugog podstavka.”;

26. članak 92. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. briše se;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da pri utvrđivanju i primjeni politika ukupnih primitaka, uključujući plaće i diskrecijske mirovinske pogodnosti, za kategorije osoblja čije profesionalne djelatnosti imaju znatan utjecaj na profil rizičnosti institucije, institucije poštuju sljedeće zahtjeve na način koji je primjeren njihovoj veličini, internoj organizaciji te vrsti, opsegu i složenosti njihovih poslova:”;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(aa) politika primitaka rodno je neutralna politika primitaka;”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Za potrebe stavka 2. kategorije osoblja čije profesionalne djelatnosti imaju znatan utjecaj na profil rizičnosti institucije uključuju barem:

(a) sve članove upravljačkog tijela i višeg rukovodstva;

(b) članove osoblja s rukovodećim ovlastima nad kontrolnim funkcijama institucije i značajnim poslovnim jedinicama;

(c) članove osoblja koji imaju pravo na znatne primitke iz prethodne financijske godine, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i. primici tog člana osoblja iznose od 500 000 EUR ili više, te su jednaki ili veći od prosječnih primitaka dodijeljenih članovima upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucije iz točke (a);

ii. član osoblja obavlja stručnu djelatnost u značajnoj poslovnoj jedinici i ta djelatnost ima znatan učinak na profil rizičnosti relevantne poslovne jedinice.”;

27. članak 94. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka l. podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. dionica ili, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, istovjetnih vlasničkih udjela; ili instrumenata povezanih s dionicama ili, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, istovjetnih negotovinskih instrumenata;”;

ii. točka (m) zamjenjuje se sljedećim:

„(m) značajni dio, u svakom slučaju najmanje 40 % varijabilnog dijela primitaka odgađa se za razdoblje koje nije kraće od četiri do pet godina te se na odgovarajući način usklađuje s vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i djelatnostima dotičnog člana osoblja. Za članove upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucija koje su znatne zbog svoje veličine, interne organizacije te vrste, opsega i složenosti njihovih djelatnosti, razdoblje odgode ne bi trebalo biti manje od pet godina.

Dinamika primici koji se plaćaju u režimu odgode ne smije biti brža nego što bi to bio slučaj na proporcionalnoj osnovi. Ako je iznos varijabilnog dijela primitaka izrazito visok, odgađa se plaćanje najmanje 60 % iznosa. Trajanje odgode određuje se u skladu s poslovnim ciklusom, vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i djelatnostima dotičnog člana osoblja;”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju kategorije instrumenata kojima se ispunjavaju uvjeti iz stavka 1. točke (l) podtočke ii.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. ožujka 2014.

Za potrebe utvrđivanja člana osoblja čije profesionalne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucije, kako je navedeno u članku 92. stavku 3., EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju kriteriji za definiranje sljedećeg:

(a) upravljačkih odgovornosti i kontrolnih funkcija;

(b) značajnih poslovnih jedinica i znatnog utjecaja na profil rizičnosti relevantne poslovne jedinice i

(c) drugih kategorija osoblja koje nisu izričito navedene u članku 92. stavku 3., čije profesionalne djelatnosti imaju usporediv utjecaj na profil rizičnosti institucije kao i kategorije osoblja koje su u njemu navedene.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do … [šest mjeseci od dana stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„3. Odstupajući od stavka 1., zahtjevi utvrđeni u tom stavku točkama (l) i (m) te u drugom podstavku točke (o) ne primjenjuju se na sljedeće:

(a) instituciju koja nije velika institucija kako je utvrđeno u članku 4. stavku 1. točki 146. Uredbe (EU) br. 575/2013 i čija vrijednost imovine, u prosjeku te na pojedinačnoj osnovi u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, iznosi 5 milijardi EUR ili manje u razdoblju od četiri godine koje neposredno prethodi tekućoj financijskoj godini;

(b) člana osoblja čiji godišnji varijabilni primici ne premašuju 50 000 EUR i ne čine više od jedne trećine njegovih ukupnih godišnjih primitaka.

4. Odstupajući od stavka 3. točke (a), država članica može sniziti ili povisiti u njemu naveden prag, pod uvjetom da:

   (a) institucija u odnosu na koju se država članica koristi ovom odredbom nije velika institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 146. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, ako je prag povišen:

      i. institucija ispunjava kriterije navedene u članku 4. stavku 1. točki 145. podtočkama (c), (d) i (e) Uredbe (EU) br. 575/2013 i

      ii. prag ne prelazi 15 milijardi EUR;

   (b) primjereno je izmijeniti prag u skladu s ovim stavkom uzimajući u obzir vrstu i opseg institucije, složenost njezinih poslova, njezinu internu organizaciju ili, ako je primjenjivo, obilježja grupe kojoj pripada.

5. Odstupajući od stavka 3. točke (b), država članica može odlučiti da članovi osoblja koji imaju pravo na godišnji varijabilni primitak niži od praga i udjela iz te točke ne podliježu odstupanju navedenome u njemu zbog posebnosti nacionalnih tržišta u pogledu praksi primitaka ili zbog vrste odgovornosti i profila radnog mjesta tih članova osoblja.

6. U roku od ... [četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] Komisija u bliskoj suradnji s EBA-om preispituje primjenu stavaka od 3. do 5., izvješćuje o tome te to izvješće dostavlja, prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlogom, Europskom parlamentu i Vijeću.

7. EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 olakšavajući provedbu stavaka 3., 4. i 5. i osiguravajući njihovu dosljednu primjenu.”;

28. članak 97. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. briše se točka (b);

(b) u stavku 4. dodaje se sljedeći podstavak:

„Pri provođenju provjere i ocjene iz stavka 1. ovog članka nadležna tijela primjenjuju načelo proporcionalnosti u skladu s kriterijima objavljenima na temelju članka 143. stavka 1. točke (c).”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„4.a Nadležna tijela mogu prilagoditi metodologije za primjenu provjere i ocjene iz stavka 1. ovog članka kako bi se u obzir uzele institucije sličnih profila rizičnosti, kao što su slični modeli poslovanja ili geografski položaj izloženosti. Takve prilagođene metodologije mogu uključivati rizično orijentirane referentne vrijednosti i kvantitativne pokazatelje, omogućuju potrebno razmatranje specifičnih rizika kojima svaka institucija može biti izložena te ne utječu na vrstu mjera specifičnih za pojedinu instituciju i određene u skladu s člankom 104.

Ako nadležna tijela upotrebljavaju prilagođene metodologije na temelju ovog stavka, o tome obavješćuju EBA-u. EBA prati nadzorne prakse i izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, kojima se određuje kako se slični profili rizičnosti procjenjuju za potrebe ovog stavka te da bi se zajamčila dosljedna i proporcionalna primjena metodologija diljem Unije koje su prilagođene sličnim institucijama.”;

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„6. Ako se provjerom, a posebno ocjenom sustava upravljanja, poslovnog modela ili djelatnosti institucije, nadležnim tijelima pruže opravdani razlozi za sumnju da se, u vezi s tom institucijom, pranje novca ili financiranje terorizma obavlja ili da je obavljeno ili da je bilo pokušaja odnosno ako za to postoji povećani rizik, nadležno tijelo odmah o tome obavješćuje EBA-u i tijelo vlasti ili tijelo koje nadzire instituciju u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 i nadležno je za osiguravanje usklađenosti s tom Direktivom. U slučaju mogućeg povećanog rizika pranja novca ili financiranja terorizma, nadležno tijelo i tijelo vlasti ili tijelo koje nadzire instituciju u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 i koje je nadležno za osiguravanje usklađenosti s tom Direktivom odmah se povezuje s EBA-om i obavješćuje je o njihovoj zajedničkoj procjeni. Nadležno tijelo, prema potrebi, poduzima mjere u skladu s ovom Direktivom.”;

29. članak 98. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. briše se točka (j);

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

Nadzorne ovlasti izvršavaju se barem u sljedećim slučajevima:

(a) u slučaju da se ekonomska vrijednost vlasničkog kapitala institucije kako se navodi u članku 84. stavku 1. smanjila za više od 15 % njihova osnovnog kapitala zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa određenih u bilo kojem od šest nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope;

(b) u slučaju da se neto kamatni prihod institucije kako je naveden u članku 84. stavku 1. znatno smanjio zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa, kako je određeno u bilo kojem od dvaju nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope.

Neovisno o drugom podstavku, nadležna tijela nisu obvezna izvršavati nadzorne ovlasti ako, na temelju provjere i ocjene iz ovoga stavka, smatraju da institucija primjereno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i da institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

Za potrebe ovog stavka pojam „nadzorne ovlasti” znači ovlasti iz članka 104. stavka 1. ili ovlast određivanja pretpostavki modela i parametara, koje nisu pretpostavke koje je utvrdila EBA na temelju ovog članka stavka 5.a točke (b), koje institucije trebaju uzeti u obzir u svojem izračunu ekonomske vrijednosti vlasničkoga kapitala na temelju članka 84. stavka 1.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„5.a EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi za potrebe stavka 5. utvrdila sljedeće:

(a) šest nadzornih scenarija šoka kako se navode u stavku 5. drugom podstavku točki (a) i dva nadzorna scenarija šoka kako se navode u stavku 5. drugom podstavku točki (b) koje treba primjenjivati na kamatne stope za svaku valutu;

(b) s obzirom na međunarodno dogovorene bonitetne standarde, zajedničke pretpostavke modela i parametara, osim bihevioralnih pretpostavki, koje institucije odražavaju u svojim izračunima ekonomske vrijednosti vlasničkog kapitala iz stavka 5. drugog podstavka točke (a), koje su ograničene na sljedeće:

i. postupanje s vlastitim vlasničkim kapitalom institucije;

ii. uključivanje, sastav i diskontiranje novčanih tokova osjetljivih na kamatne stope, koje proizlaze iz imovine, obveza i izvanbilančnih stavki institucije, uključujući postupanje s komercijalnim maržama i drugim sastavnicama marže;

iii. upotrebu dinamičnih ili statičnih modela bilance i postupanje s amortiziranim pozicijama i pozicijama koje dospijevaju, koje iz toga proizlazi.

(c) s obzirom na međunarodno dogovorene standarde, zajedničke pretpostavke modela i parametara, osim bihevioralnih pretpostavki, koje institucije odražavaju u svojim izračunima neto kamatnog prihoda iz stavka 5. drugog podstavka točke (b), koje su ograničene na sljedeće:

i. uključivanje i sastav novčanih tokova osjetljivih na kamatne stope, koje proizlaze iz imovine, obveza i izvanbilančnih stavki institucije, uključujući postupanje s komercijalnim maržama i drugim sastavnicama marže;

ii. upotrebu dinamičnih ili statičnih modela bilance i postupanje s amortiziranim pozicijama i pozicijama koje dospijevaju, koje iz toga proizlazi;

iii. razdoblje u kojem se mjeri budući neto kamatni prihod;

(d) što se podrazumijeva kao „znatno smanjenje” iz stavka 5. drugog podstavka točke (b).

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do … [jednu godinu od dana stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„8. EBA procjenjuje potencijalno uključivanje okolišnih, socijalnih i upravljačkih rizika (ESG rizika) u provjeru i ocjenu koje obavljaju nadležna tijela.

Za potrebe prvog podstavka procjena EBA-e obuhvaća barem sljedeće:

(a) izradu ujednačene definicije ESG rizika, uključujući fizičke rizike i rizike tranzicije; potonje se odnosi na rizike u vezi s amortizacijom imovine zbog regulatornih promjena;

(b) izradu odgovarajućih kvantitativnih i kvalitativnih kriterija za procjenu učinka ESG rizika na financijsku stabilnost institucija u kratkoročnom, srednjoročnom i dugoročnom razdoblju; ti kriteriji uključuju postupke testiranja otpornosti na stres i analize scenarija radi procjene učinka ESG rizika u okviru scenarija s različitim stupnjevima težine;

(c) sustave, procese, mehanizme i strategije koje institucije trebaju provesti kako bi utvrdile i procijenile ESG rizike te upravljale njima;

(d) analitičke metode i alate za procjenu učinka ESG rizika na kreditiranje i aktivnosti institucija u pogledu financijskog posredovanja.

EBA o svojim nalazima podnosi izvješće Komisiji, Europskom parlamentu i Vijeću do … [dvije godine od dana stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Na temelju ishoda njezina izvješća EBA može, ako je primjereno, izdati smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, u vezi s ujednačenim uključivanjem ESG rizika u postupak nadzorne provjere i ocjene koji provode nadležna tijela.”;

30. u članku 99. stavku 2. briše se točka (b);

31. članak 103. briše se;

32. članak 104. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Za potrebe članka 97., članka 98. stavaka 4. i 5., članka 101. stavka 4. i članka 102. ove Direktive te primjene Uredbe (EU) br. 575/2013 nadležna tijela imaju barem ovlasti:

(a) zahtijevati od institucija da imaju dodatni regulatorni kapital koji premašuje zahtjeve određene u Uredbi (EU) br. 575/2013, prema uvjetima iz članka 104.a ove Direktive;

(b) zahtijevati jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 73. i 74.;

(c) zahtijevati da institucije podnesu plan za ponovno osiguravanje usklađenosti s nadzornim zahtjevima na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 te odrediti rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana u pogledu opsega i roka;

(d) zahtijevati od institucija primjenu posebne politike rezerviranja ili tretmana imovine u pogledu kapitalnih zahtjeva;

(e) ograničiti poslove, poslovanje ili mrežu institucija ili zahtijevati napuštanje djelatnosti koje predstavljaju pretjerane rizike za stabilnost institucije;

(f) zahtijevati smanjenje rizika koji proizlaze iz djelatnosti, proizvoda i sustava institucija, uključujući eksternalizirane djelatnosti;

(g) zahtijevati da institucije ograniče varijabilne primitke na postotak neto prihoda kada ti primici nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove;

(h) zahtijevati od institucija da upotrijebe neto dobit za jačanje regulatornog kapitala;

(i) ograničavati ili zabraniti institucijama plaćanje raspodjela ili kamata dioničarima, članovima ili imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveza institucije;

(j) određivati dodatne ili učestalije izvještajne zahtjeve, uključujući izvješćivanje o regulatornom kapitalu, likvidnosti i financijskoj poluzi;

(k) određivati posebne zahtjeve za likvidnost, kao i ročnih neusklađenosti između imovine i obveza;

(l) zahtijevati dodatne objave.

2. Za potrebe stavka 1. točke (j) nadležna tijela mogu institucijama odrediti dodatne ili češće zahtjeve u pogledu izvješćivanja samo ako je relevantni zahtjev primjeren i proporcionalan s obzirom na svrhu u koju se zahtijevaju informacije te se ne radi o dvostrukom zahtjevu za informacijama.

Za potrebe članaka od 97. do 102. smatra se da su zahtjevi za dodatnim informacijama koje se mogu zahtijevati od institucija dvostruki, ako su radi o istim ili u bitnim aspektima istim informacijama koje su na neki drugi način već dostavljene nadležnom tijelu ili ih nadležno tijelo samo može proizvesti.

Nadležno tijelo ne zahtijeva od institucije da dostavi dodatne informacije ako je informacije prethodno primilo u drugačijem formatu ili na drugačijoj razini detalja i ako se tim drugačijim formatom ili razinom detalja nadležno tijelo ne sprečava da pripremi jednako kvalitetne i pouzdane informacije kakve bi bile informacije pripremljene na temelju dodatnih informacija koje bi inače bile dostavljene.”;

(b) stavak 3. briše se;

33. umeću se sljedeći članci:

„Članak 104.a
Dodatni kapitalni zahtjev

1. Nadležna tijela određuju dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) ako na temelju provjera u skladu s člancima 97. i 101. utvrde da se na pojedinačnu instituciju odnosi bilo koja sljedeća situacija:

   (a) institucija je izložena rizicima ili elementima rizika koji nisu pokriveni ili nisu dostatno pokriveni, kako je utvrđeno u stavku 2. ovog članka, kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća[*];

   (b) institucija ne ispunjava zahtjeve navedene u člancima 73. i 74. ove Direktive ili u članku 393. Uredbe (EU) br. 575/2013 te nije vjerojatno da bi druge nadzorne mjere bile dostatne za pravodobno osiguravanje ispunjavanja tih zahtjeva;

(c) smatra se da prilagodbe iz članka 98. stavka 4. nisu dostatne da bi instituciji omogućile da u kratkom razdoblju proda svoje pozicije ili ih zaštiti od rizika, a da pritom ne pretrpi značajne gubitke u uobičajenim tržišnim uvjetima;

(d) ocjena provedena u skladu s člankom 101. stavkom 4. pokaže da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu odobrenog pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva;

(e) institucija u više navrata ne uspijeva uspostaviti ili održati odgovarajuću razinu dodatnog regulatornog kapitala za pokriće smjernica priopćenih u skladu s člankom 104.b stavkom 3.;

(f) druge situacije specifične za pojedinu instituciju za koje nadležno tijelo smatra da predstavljaju znatnu zabrinutost u vezi s nadzorom.

Nadležna tijela određuju dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) samo kako bi se pokrili rizici koji su nastali kod pojedinačnih institucija zbog njihovog poslovanja, uključujući rizike kojima se odražava učinak određenih gospodarskih i tržišnih kretanja na profil rizičnosti pojedinačne institucije.

2. Za potrebe ovog članka stavka 1. točke (a) smatra se da rizici ili elementi rizika nisu pokriveni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 samo ako su iznosi, vrsta i raspodjela kapitala koje nadležno tijelo smatra adekvatnim, uzimajući u obzir nadzornu provjeru procjene koju su institucije provele u skladu s člankom 73. prvim stavkom ove Direktive, viši od kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

Za potrebe prvog podstavka nadležna tijela procjenjuju, uzimajući u obzir profil rizičnosti svake pojedinačne institucije, rizike kojima je institucija izložena, uključujući:

(a) rizike specifične za pojedinu instituciju ili elemente takvih rizika koji su izričito isključeni iz kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402 ili se ne rješavaju izričito tim kapitalnim zahtjevima;

(b) rizike specifične za pojedinu instituciju ili elemente takvih rizika koji će vjerojatno biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

U mjeri u kojoj rizici ili elementi rizika podliježu prijelaznim aranžmanima ili odredbama o nastavku priznavanja utvrđenima u ovoj Direktivi ili u Uredbi (EU) br. 575/2013 oni se ne smatraju rizicima ili elementima takvih rizika koji su vjerojatno podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

Za potrebe prvog podstavka kapitalom koji se smatra adekvatnim pokrivaju se svi rizici ili elementi rizika koji su utvrđeni kao značajni na temelju procjene iz drugog podstavka ovog članka te nisu pokriveni ili nisu dostatno pokriveni kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

Kamatni rizik koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje može se smatrati značajnim barem u slučajevima iz članka 98. stavka 5. osim ako nadležna tijela pri provjeri i ocjeni zaključe da institucija adekvatno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje te da institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

3. Ako se zahtijeva dodatni regulatorni kapital radi rješavanja rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge, koji nisu dostatno pokriveni člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela određuju razinu dodatnog regulatornog kapitala, koji se zahtijeva na temelju stavka 1. točke (a) ovog članka, kao razliku između kapitala koji se smatra adekvatnim prema stavku 2. ovog članka i relevantnih kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem i četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402.

   Ako se zahtijeva dodatni regulatorni kapital radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge, koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela određuju razinu dodatnog regulatornog kapitala, koji se zahtijeva na temelju stavka 1. točke (a) ovog članka, kao razliku između kapitala koji se smatra adekvatnim na temelju stavka 2. ovog članka i relevantnih kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013.

4. Institucija dodatni kapitalni zahtjev koji je odredilo nadležno tijelo na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ispunjava regulatornim kapitalom koji zadovoljava sljedeće uvjete:

   (a) najmanje tri četvrtine dodatnog kapitalnog zahtjeva ispunjava se osnovnim kapitalom;

(b) najmanje tri četvrtine osnovnog kapitala iz točke (a) sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

Odstupajući od prvog podstavka, nadležno tijelo može zahtijevati od institucije da ispuni svoj dodatni kapitalni zahtjev s pomoću većeg udjela osnovnog kapitala ili redovnog osnovnog kapitala, ako je to potrebno i uzimajući u obzir posebne okolnosti u kojima se institucija nalazi.

Regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje dodatnog kapitalnog zahtjeva iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive, koji su odredila nadležna tijela radi rješavanja rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge, ne upotrebljava se za ispunjavanje bilo čega od sljedećeg:

(a) kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj;

(c) smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 104.b stavka 3. ove Direktive, ako se tim smjernicama rješavaju rizici koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge.

Regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje dodatnog kapitalnog zahtjeva iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive, koji su utvrdila nadležna tijela radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge, koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, ne upotrebljava se za ispunjavanje bilo čega od sljedećeg:

(a) kapitalnog zahtjeva navedenog u članku 92. stavku 1. točki (d) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013;

(c) smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 104.b stavka 3. ove Direktive, ako se tim smjernicama rješavaju rizici prekomjerne financijske poluge.

5. Nadležno tijelo svakoj instituciji u pisanom obliku obrazlaže odluku o određivanju dodatnog kapitalnog zahtjeva na temelju članka 104. stavka 1. točke (a), prikazujući pritom, kao minimum, jasan izračun cjelokupne procjene elemenata iz stavaka od 1. do 4. ovog članka. U slučaju iz ovog članka stavka 1. točke (e) to obrazloženje uključuje posebno navođenje razloga zbog kojih se određivanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu više ne smatra dostatnim.

Članak 104.b

Smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu

1. Na temelju strategija i procesa iz članka 73. institucije utvrđuju razinu svojeg internog kapitala na primjerenoj razini regulatornog kapitala koja je dostatna za pokrivanje svih rizika kojima je institucija izložena i radi osiguravanja toga da regulatorni kapital institucije može apsorbirati moguće gubitke koji proizlaze iz stresnih scenarija, uključujući one utvrđene u okviru nadzornog testiranja otpornosti na stres iz članka 100.

2. Nadležna tijela redovito provjeravaju razinu internog kapitala koju svaka institucija određuje u skladu sa stavkom 1. ovog članka u sklopu provjera i ocjena koje se obavljaju u skladu s člancima 97. i 101., uključujući rezultate testiranja otpornosti na stres iz članka 100.

   Na temelju tih provjera nadležna tijela za svaku instituciju određuju ukupnu razinu regulatornog kapitala koju smatraju prikladnom.

3. Nadležna tijela institucijama priopćuju svoje smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu.

Smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu jesu regulatorni kapital koji premašuje relevantan iznos regulatornog kapitala koji se zahtijeva na temelju dijela trećeg, četvrtog i sedmog Uredbe (EU) br. 575/2013, poglavlja 2. Uredbe (EU) 2017/2402, članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 128. točke 6. ove Direktive ili na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013, kako je relevantno, te koji je potreban za postizanje ukupne razine regulatornog kapitala za koju nadležna tijela smatraju da je prikladna na temelju stavka 2. ovog članka.

4. Smjernice nadležnih tijela o dodatnom regulatornom kapitalu na temelju stavka 3. ovog članka specifične su za pojedinu instituciju. Smjernicama se mogu pokriti rizici koji se rješavaju dodatnim kapitalnim zahtjevom koji se zahtijeva na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) samo u mjeri u kojima se njima pokrivaju aspekti tih rizika koji nisu već pokriveni u okviru tog zahtjeva.

5. Regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu priopćenih u skladu sa stavkom 3. ovog članka za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge, ne upotrebljava se za ispunjavanje bilo čega od sljedećeg:

   (a) kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) zahtjeva utvrđenog u članku 104.a ove Direktive, koji su odredila nadležna tijela za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge i zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

Regulatorni kapital, koji se upotrebljava za ispunjavanje smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu priopćenih u skladu sa stavkom 3. ovog članka radi rješavanja rizik prekomjerne financijske poluge, ne smije se upotrijebiti za ispunjavanje kapitalnog zahtjeva navedenog u članku 92. stavku 1. točki (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva utvrđenog u članku 104.a ove Direktive koji su odredila nadležna tijela radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge i zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013.

6. Neispunjavanje smjernica iz stavka 3. ovog članka u slučaju kada institucija ispunjava relevantne kapitalne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u poglavlju 2. Uredbe (EU) 2017/2402, relevantni dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive i, kako je relevantno, zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ili zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne povlači za sobom ograničenja iz članaka 141. ili 141.b ove Direktive.

Članak 104.c.

Suradnja sa sanacijskim tijelima

Nadležna tijela obavješćuju relevantna sanacijska tijela o dodatnom kapitalnom zahtjevu koji je određen institucijama na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) i o bilo kakvim smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu priopćenima institucijama u skladu s člankom 104.b stavkom 3.

---

* Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).”;

34. u članku 105. briše se točka (d).

35. u članku 108. briše se stavak 3.

36. članak 109. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih društava i društava kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva da ispunjavaju obveze navedene u odjeljku II. ovog poglavlja na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, da osiguraju da su sustavi, procesi i mehanizmi koji se zahtijevaju na temelju odjeljka II. ovog poglavlja dosljedni i dobro integrirani te da su u mogućnosti pružiti sve podatke i informacije relevantne za nadzor. Ona posebno osiguravaju da matična društva i društva kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva provode te sustave, procese i mehanizme u svojim društvima kćerima koja ne podliježu ovoj Direktivi, uključujući one koje imaju poslovni nastan u offshore financijskim centrima. Navedeni sustavi, procesi i mehanizmi ujedno su dosljedni i dobro integrirani te su ta društva kćeri sposobna pružiti sve podatke i informacije relevantne za nadzor. Društva kćeri koja sama po sebi ne podliježu ovoj Direktivi udovoljavaju, na pojedinačnoj osnovi, zahtjevima specifičnima za pojedini sektor.

3. Obveze koje proizlaze iz odjeljka II. ovog poglavlja, a koje se odnose na društva kćeri koja sama po sebi ne podliježu ovoj Direktivi, ne primjenjuju se ako matična institucija iz EU-a nadležnim tijelima može dokazati da je primjena odjeljka II. nezakonita prema zakonima treće zemlje u kojoj društvo kći ima poslovni nastan.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„4. Zahtjevi u pogledu primitaka utvrđeni u člancima 92., 94. i 95. ne primjenjuju se na konsolidiranoj osnovi na bilo koja od sljedećih društava:

(a) društva kćeri koja imaju poslovni nastan u Uniji ako podliježu posebnim zahtjevima u pogledu primitaka u skladu s ostalim pravnim aktima Unije;

(b) društva kćeri koja imaju poslovni nastan u trećoj zemlji ako bi podlijegala posebnim zahtjevima u pogledu primitaka u skladu s ostalim pravnim aktima Unije da imaju poslovni nastan u Uniji.

5. Odstupajući od stavka 4. ovog članka i kako bi se izbjeglo zaobilaženje pravila navedenih u člancima 92., 94. i 95., države članice osiguravaju da se zahtjevi utvrđeni u člancima 92., 94. i 95. primjenjuju na pojedinačnoj osnovi na članove osoblja društava kćeri koji ne podliježu ovoj Direktivi, ako:

   (a) društvo kći jest društvo za upravljanje imovinom ili društvo koje obavlja investicijske usluge i aktivnosti iz točaka 2., 3., 4., 6. i 7. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU; i

   (b) ti članovi osoblja zaduženi su za obavljanje profesionalnih aktivnosti koje neposredno materijalno utječu na profil rizičnosti ili poslovanje institucija unutar grupe.

6. Neovisno o stavcima 4. i 5. ovog članka, države članice članke 92., 94. i 95. mogu na konsolidiranoj osnovi primjenjivati na veći broj društava kćeri i njihovo osoblje.”;

37. članak 111. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 111.
Određivanje konsolidirajućeg nadzornog tijela

1. Ako je matično društvo matična kreditna institucija u državi članici ili matična kreditna institucija iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire tu matičnu kreditnu instituciju u državi članici ili tu matičnu kreditnu instituciju iz EU-a.

Ako je matično društvo matično investicijsko društvo u državi članici ili matično investicijsko društvo iz EU-a, pri čemu nijedno njegovo društvo kći nije kreditna institucija, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire to matično investicijsko društvo u državi članici ili to matično investicijsko društvo iz EU-a.

Ako je matično društvo matično investicijsko društvo u državi članici ili matično investicijsko društvo iz EU-a, pri čemu je najmanje jedno njegovo društvo kći kreditna institucija, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije, ili ako postoji više kreditnih institucija, kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom.

2. Ako je matično društvo institucije matični financijski holding u državi članici, matični mješoviti financijski holding u državi članici, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje nadzire instituciju na pojedinačnoj osnovi.

3. Ako dvije ili više institucija koje su dobile odobrenje za rad u Uniji imaju isti matični financijski holding u državi članici, isti matični mješoviti financijski holding u državi članici, isti matični financijski holding iz EU-a ili isti matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi:

   (a) nadležno tijelo kreditne institucije ako se u grupi nalazi samo jedna kreditna institucija;

   (b) nadležno tijelo kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom ako se u grupi nalazi više kreditnih institucija ili

   (c) nadležno tijelo investicijskog društva s najvećom ukupnom bilancom ako se u grupi ne nalazi nijedna kreditna institucija.

4. Ako se zahtijeva konsolidacija na temelju članka 18. stavaka 3. ili 6. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom ili, ako se u grupi ne nalazi nijedna kreditna institucija, nadležno tijelo investicijskog društva s najvećom ukupnom bilancom.

5. Odstupajući od stavka 1. trećeg podstavka, stavka 3. točke (b) i stavka 4., ako nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi više od jedne kreditne institucije unutar grupe, konsolidirajuće nadzorno tijelo jest nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire jednu ili više kreditnih institucija unutar grupe u kojoj je zbroj ukupnih bilanci tih nadziranih kreditnih institucija viši od onog kreditnih institucija koje bilo koje drugo nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi.

   Odstupajući od stavka 3. točke (c), ako nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi više od jednog investicijskog društva unutar grupe, konsolidirajuće nadzorno tijelo jest nadležno tijelo koje nadzire na pojedinačnoj osnovi jedno ili više investicijskih društava unutar grupe s najvišom skupnom ukupnom bilancom.

6. U posebnim slučajevima nadležna tijela mogu na temelju zajedničkog dogovora odstupiti od primjene kriterija iz stavaka 1., 3. i 4. te imenovati drugo nadležno tijelo za provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi ako bi primjena tih kriterija bila neprimjerena, uzimajući u obzir dotične institucije i relativan značaj njihovih djelatnosti u relevantnim državama članicama ili ako je potrebno osigurati da isto nadležno tijelo kontinuirano provodi nadzor na konsolidiranoj osnovi. U takvim slučajevima matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija s najvećom ukupnom bilancom, kako je primjenjivo, imaju pravo da ih se sasluša prije nego što nadležna tijela donesu odluku.

7. Nadležna tijela bez odgode obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakom dogovoru u okviru stavka 6.”;

38. članak 113. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 113.

Zajedničke odluke o bonitetnim zahtjevima specifične za pojedine institucije

1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a čine sve što je u njihovoj moći kako bi donijeli zajedničku odluku o sljedećem:

   (a) primjeni članaka 73. i 97. u svrhu određivanja adekvatnosti konsolidirane razine regulatornog kapitala koji drži grupa institucija s obzirom na njezin financijski položaj i profil rizičnosti, kao i zahtijevanu razinu regulatornog kapitala za primjenu članka 104. stavka 1. točke (a), na svaki subjekt iz grupe institucija, kao i na konsolidiranoj osnovi;

   (b) mjerama za rješavanje svih važnih pitanja i bitnih nalaza u vezi s nadzorom nad likvidnošću, uključujući i s adekvatnosti organizacije i postupanja s rizicima, kao što se to zahtijeva na temelju članka 86., te u vezi s potrebom za zahtjevima za likvidnost specifičnima za pojedine institucije u skladu s člankom 105.;

   (c) svim smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 104.b stavka 3.

2. Zajedničke odluke iz stavka 1. donose se:

(a) za potrebe ovog članka stavka 1. točke (a), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo drugim relevantnim nadležnim tijelima podnese izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člankom 104.a;

(b) za potrebe ovog članka stavka 1. točke (b), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo podnese izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika grupe institucija u skladu s člancima 86. i 105.;

(c) za potrebe ovog članka stavka 1. točke (c), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo podnese izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člankom 104.b.

U zajedničkim odlukama iz stavka 1. ovog članka s dužnom se pozornosti također razmatra procjena rizika društava kćeri, koju provode relevantna nadležna tijela u skladu s člancima 73., 97., 104.a i 104.b.

Zajedničke odluke iz stavka 1. točaka (a) i (b) navode se u dokumentima koji sadrže potpuno obrazloženje i koje konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnoj instituciji iz EU-a. U slučaju neslaganja konsolidirajuće nadzorno tijelo, na zahtjev bilo kojeg drugog dotičnog nadležnog tijela, savjetuje se s EBA-om. Konsolidirajuće nadzorno tijelo može se savjetovati s EBA-om na vlastitu inicijativu.

3. Ako se ne donese takva zajednička odluka među nadležnim tijelima u razdobljima iz stavka 2. ovog članka, konsolidirajuće nadzorno tijelo, nakon pomnog razmatranja procjene rizika društava kćeri koju su provela relevantna nadležna tijela, donosi na konsolidiranoj osnovi odluku o primjeni članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a), članka 104.b i članka 105. ove Direktive. Ako je na kraju razdoblja iz stavka 2. ovog članka bilo koje od dotičnih nadležnih tijela EBA-i uputilo predmet u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, konsolidirajuće nadzorno tijelo odgađa svoju odluku i čeka odluku koju može donijeti EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. ovog članka smatraju se razdobljima mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi odluku u roku od jednog mjeseca od primitka upućivanja predmeta EBA-i. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog razdoblja ili nakon donošenja zajedničke odluke.

Odluku o primjeni članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a), članka 104.b i članka 105. ove Direktive donose relevantna nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične kreditne institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi nakon pomnog razmatranja mišljenja i ograda koje je iskazalo konsolidirajuće nadzorno tijelo. Ako je na kraju bilo kojeg od razdoblja iz stavka 2. ovog članka bilo koje od dotičnih nadležnih tijela EBA-i uputilo predmet u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela odgađaju svoju odluku i čekaju odluku koju EBA donosi u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donose svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. ovog članka smatraju se razdobljem mirenja u smislu te uredbe. EBA donosi odluku u roku od jednog mjeseca od primitka upućivanja predmeta EBA-i. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog razdoblja ili nakon donošenja zajedničke odluke.

Odluke se navode u dokumentu koji sadrži potpuno obrazloženje te u kojem se uzimaju u obzir procjena rizika, mišljenja i ograde ostalih nadležnih tijela iskazane tijekom razdoblja iz stavka 2. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja dokument svim dotičnim nadležnim tijelima i matičnoj instituciji iz EU-a.

U slučaju savjetovanja s EBA-om, sva nadležna tijela uzimaju u obzir njezin savjet i obrazlažu sva znatna odstupanja od njega.

4. Nadležna tijela u dotičnim državama članicama priznaju kao konačne i primjenjuju zajedničke odluke iz stavka 1. i odluke koje donose nadležna tijela ako nije donesena zajednička odluka iz stavka 3.

Zajedničke odluke iz stavka 1. ovog članka i sve odluke donesene ako nije donesena zajednička odluka u skladu sa stavkom 3. ovog članka, ažuriraju se jednom godišnje ili, u iznimnim slučajevima, ako nadležno tijelo odgovorno za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a podnese pisani i u potpunosti obrazložen zahtjev konsolidirajućem nadzornom tijelu da ažurira odluku o primjeni članka 104. stavka 1. točke (a) te članaka 104.b i 105. U tim iznimnim slučajevima ažuriranje se može provoditi na bilateralnoj osnovi između konsolidirajućeg nadzornog tijela i nadležnog tijela koje je podnijelo zahtjev.

5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se osiguravaju ujednačeni uvjeti za primjenu postupka za donošenje zajedničke odluke iz ovog članka, u vezi s primjenom članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) te članaka 104.b i 105. radi olakšavanja donošenja zajedničkih odluka.

EBA te nacrte provedbenih tehničkih standarda podnosi Komisiji do 1. srpnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.";

39. u članku 115. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako se konsolidirajuće nadzorno tijelo razlikuje od nadležnog tijela u državi članici u kojoj se nalazi poslovni nastan financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad u skladu s člankom 21.a, aranžmani o usklađivanju i suradnji iz stavka 1. ovog članka sklapaju se i s nadležnim tijelom države članice u kojoj matično društvo ima poslovni nastan.";

40. članak 116. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Radi olakšavanja zadaća iz članka 112. stavka 1., članka 114. stavka 1. i članka 115. stavka 1. ove Direktive konsolidirajuće nadzorno tijelo ujedno osniva kolegije nadzornih tijela ako sva prekogranična društva kćeri matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a imaju svoja mjesta uprave u trećim zemljama, pod uvjetom da nadzorna tijela trećih zemalja podliježu zahtjevima za povjerljivost koji su istovjetni zahtjevima utvrđenima u poglavlju 1. odjeljku II. ove Direktive, i, ako je to primjenjivo, u člancima 76. i 81. Direktive 2014/65/EU.”;

(b) u stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„U relevantnom kolegiju nadzornih tijela može sudjelovati nadležno tijelo u državi članici u kojoj se nalazi poslovni nastan financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji je dobio odobrenje za rad u skladu s člankom 21.a.”;

41. u članku 117. dodaju se sljedeći stavci:

„5. Nadležna tijela, financijsko-obavještajne jedinice i tijela kojima je povjerena javna dužnost nadziranja obveznika navedenih u članku 2. stavku 1. točkama 1. i 2. Direktive (EU) 2015/849 u pogledu usklađenosti s tom Direktivom, usko surađuju u okviru svojih nadležnosti i razmjenjuju informacije koje su relevantne za obavljanje svojih zadaća na temelju ove Direktive, Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive (EU) 2015/849, pod uvjetom da se takvom suradnjom i razmjenom informacija ne zadire u tekuća istraživanja, istrage ili postupke u skladu s kaznenim ili upravnim pravom države članice u kojoj se nalazi nadležno tijelo, financijsko-obavještajna jedinica ili tijelo kojem je povjerena javna dužnost nadziranja obveznika navedenih u članku 2. stavku 1. točkama 1. i 2. Direktive (EU) 2015/849.

EBA može pomagati nadležnim tijelima u slučaju neslaganja povezanog s usklađivanjem nadzornih aktivnosti na temelju ovog članka na vlastitu inicijativu u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA do 1. siječnja 2020. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima se određuju načini suradnje i razmjene informacija među tijelima iz stavka 5. ovog članka, osobito u pogledu prekograničnih grupa i u okviru utvrđivanja ozbiljnih povreda propisa o sprečavanju pranja novca.”;

42. u članku 119. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Podložno članku 21.a države članice donose sve potrebne mjere za uključivanje financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga u konsolidirani nadzor.”;

43. u članku 120. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe na temelju ove Direktive i Direktive 2009/138/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, uz suglasnost nadzornog tijela grupe u sektoru osiguranja, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo odredbe Direktive koje se odnose na najvažniji financijski sektor kako je utvrđeno u članku 3. stavku 2. Direktive 2002/87/EZ.”,

44. u članku 125. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se na temelju članka 111. ove Direktive konsolidirajuće nadzorno tijelo grupe s matičnim mješovitim financijskim holdingom razlikuje od koordinatora utvrđenog u skladu s člankom 10. Direktive 2002/87/EZ, konsolidirajuće nadzorno tijelo i koordinator surađuju u svrhu primjene ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi. Kako bi se olakšala i uspostavila učinkovita suradnja, konsolidirajuće nadzorno tijelo i koordinator imaju pisane aranžmane o usklađivanju i suradnji.”;

45. u članku 128. iza prvog stavka umeću se sljedeći stavci:

„Institucije se redovnim osnovnim kapitalom, koji se održava za ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz prvog stavka točke 6. ovog članka, ne koriste za ispunjavanje nijednog od zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, dodatnih kapitalnih zahtjeva određenih na temelju članka 104.a ove Direktive radi rješavanja rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge ni smjernica priopćenih u skladu s člankom 104.b stavkom 3. ove Direktive radi rješavanja rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge.

Institucije se redovnim osnovnim kapitalom, koji se održava za ispunjavanje jednog od elemenata zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, ne koriste za ispunjavanje drugih primjenjivih elemenata zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj.

Institucije se redovnim osnovnim kapitalom, koji se održava za ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz ovog članka prvog stavka točke 6., ne koriste za ispunjavanje sastavnica koje se temelje na riziku u vezi sa zahtjevima utvrđenima u člancima 92.a i 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 i u člancima 45.c i 45.d Direktive 2014/59/EU.”;

46. članci 129. i 130. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 129.
Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala

1. Države članice zahtijevaju od institucija da, uz redovni osnovni kapital koji se održava radi ispunjavanja svih kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, održavaju zaštitni sloj za očuvanje kapitala u obliku redovnoga osnovnoga kapitala u iznosu od 2,5 % njihova ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunana u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, kao što je primjenjivo u skladu s glavom II. dijela prvog te uredbe.

2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva od obveze udovoljavanja zahtjevima navedenima u stavku 1., ako se takvim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice.

Odluka o primjeni izuzeća iz prvog podstavka u potpunosti je obrazložena te sadrži objašnjenje o tome zašto se tim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koja se trebaju izuzeti.

Države članice koje odluče primijeniti izuzeće iz prvog podstavka o tome obavješćuju ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima dotičnih država članica.

3. Za potrebe stavka 2., države članice imenuju tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo jest nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih ili srednjih društava u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ*.

5. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev naveden u stavku 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele navedena u članku 141. stavcima 2. i 3.

Članak 130.

Zahtjev za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za pojedine institucije

1. Države članice zahtijevaju od institucija da održavaju protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za pojedine institucije koji je istovjetan njihovu ukupnom iznosu izloženosti riziku, izračunanom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pomnoženom s ponderiranim prosjekom stopa protucikličkog zaštitnog sloja izračunanim u skladu s člankom 140. ove Direktive na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, kako je primjenjivo u skladu s dijelom prvim, glavom II. te uredbe. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala..

2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva od obveze udovoljavanja zahtjevima navedenima u stavku 1., ako se takvim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice.

   Odluke o primjeni izuzeća iz prvog podstavka u potpunosti je obrazložena te sadrži objašnjenje o tome zašto se tim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koja se trebaju izuzeti.

Države članice koje odluče primijeniti izuzeće iz prvog podstavka o tome obavješćuju ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima dotičnih država članica.

3. Za potrebe stavka 2., države članice imenuju tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo jest nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih i srednjih društava u skladu s Preporukom 2003/361/EZ.

5. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev naveden u stavku 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele navedena u članku 141. stavcima 2. i 3.

---

* Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).";

47. članak 131. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice imenuju tijelo odgovorno za utvrđivanje, na konsolidiranoj osnovi, GSV institucija i, na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, kako je primjenjivo, ostale sistemski važnih institucija (OSV institucije) kojima je izdano odobrenje za rad u njihovoj jurisdikciji. To tijelo jest nadležno tijelo ili imenovano tijelo. Države članice mogu imenovati više od jednog tijela.

GSV institucija jedna je od sljedećih:

(a) grupa koju vodi matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a; ili

(b) institucija koja nije društvo kći matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a.

OSV institucije mogu biti institucija ili grupa koju vodi matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a, matična institucija u državi članici, matični financijski holding u državi članici ili matični mješoviti financijski holding u državi članici.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Dodatna metodologija za utvrđivanje GSV institucija temelji se na sljedećim kategorijama:

(a) kategorijama iz stavka 2. točaka od (a) do (d) ovog članka;

(b) prekograničnoj aktivnosti grupe, isključujući aktivnosti grupe u državama članicama sudionicama kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća*.

Svakoj kategoriji dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja. Za kategorije iz ovog stavka prvog podstavka točke (a) pokazatelji su jednaki kao i pripadajući pokazatelji određeni na temelju stavka 2.

Dodatnom metodologijom za utvrđivanje izračunava se dodatna ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz stavka 1., na temelju koje nadležna ili imenovana tijela mogu poduzeti jednu od mjera iz stavka 10. točke (c).

---

* Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).”;

(c) u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 1. siječnja 2015. izdaje smjernice, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, o kriterijima za određivanje uvjeta za primjenu ovog stavka u vezi s ocjenom OSV institucija. Tim se smjernicama uzimaju u obzir međunarodni okviri za domaće sistemski važne institucije te posebnosti na razini Unije i nacionalnoj razini.

EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 31. prosinca 2020. izvješćuje Komisiju o odgovarajućoj metodologiji za oblikovanje i kalibraciju stopa zaštitnog sloja za OSV institucije.”;

(d) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svake OSV institucije, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj osnovi ili pojedinačnoj osnovi, kako je primjenjivo, da održava zaštitni sloj za OSV instituciju u visini do 3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, vodeći računa o kriterijima za utvrđivanje OSV institucija. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.”;

(e) umeće se sljedeći stavak:

„5.a Ovisno o ovlaštenju Komisije iz trećeg podstavka ovog stavka, nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svake OSV institucije, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, kako je primjenjivo, da održava zaštitni sloj za OSV instituciju na razini višoj od 3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

U roku od šest tjedana od primitka obavijesti iz stavka 7. ovog članka, ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti zaštitnog sloja za OSV instituciju. EBA ujedno Komisiji može dostaviti svoje mišljenje o zaštitnom sloju u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

U roku od tri mjeseca nakon što ESRB Komisiji proslijedi obavijest iz stavka 7., Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ako je to relevantno, te ako smatra da zaštitni sloj za OSV institucije ne dovodi do nerazmjernih negativnih učinaka na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline koji bi predstavljali ili prouzročili zapreku pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi akt kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo za donošenje predložene mjere.”;

(f) u stavku 7. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„7. Prije određivanja ili ponovnog određivanja zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje ESRB mjesec dana prije objave odluke iz stavka 5. i obavješćuje ESRB tri mjeseca prije objave odluke nadležnog tijela ili imenovanog tijela iz stavka 5.a. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima dotičnih država članica. U tim se obavijestima podrobno navodi:”;

(g) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Ne dovodeći u pitanje članak 133. i stavak 5. ovog članka, kada je OSV institucija društvo kći GSV institucije ili OSV institucije koja je ili institucija ili grupa koju vodi matična institucija iz EU-a i na koju se primjenjuje zaštitni sloj za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi za OSV instituciju ne smije prelaziti manju od sljedećih vrijednosti:

(a) zbroj veće od stopa zaštitnog sloja za GSV instituciju ili zaštitnog sloja za OSV instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj osnovi i 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

(b) 3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili stope koju je Komisija odobrila za primjenu na grupu na konsolidiranoj osnovi u skladu sa stavkom 5.a ovog članka.”;

(h) stavci 9. i 10. zamjenjuju se sljedećim:

„9. Postoji najmanje pet potkategorija GSV institucija. Najniža granica i granice između svake potkategorije utvrđuju se na temelju ocjena u skladu s metodologijom za utvrđivanje iz stavka 2. ovog članka. Granične vrijednosti između susjednih potkategorija jasno su utvrđene i poštuju načelo konstantnog linearnog povećanja sistemskog značaja, između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za dodatnim redovnim osnovnim kapitalom, uz iznimku potkategorije 5 i bilo koje dodane više potkategorije. Za potrebe ovog stavka, sistemski značaj jest očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV institucije na globalno financijsko tržište. Najnižoj potkategoriji dodjeljuje se zaštitni sloj za GSV instituciju u visini od 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a zaštitni sloj koji se dodjeljuje svakoj potkategoriji uvećava se za najmanje 0,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe.

10. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 9. i upotrebljavajući potkategorije i granične vrijednosti iz stavka 9., nadležno tijelo ili imenovano tijelo može pri provedbi dobre nadzorne procjene:

(a) prerasporediti GSV instituciju iz niže potkategorije u višu potkategoriju;

(b) svrstati subjekt iz stavka 1. koji ima ukupni rezultat iz stavka 2. niži od granične vrijednosti najniže potkategorije u tu potkategoriju ili u višu potkategoriju, te ga na taj način odrediti kao GSV instituciju;

(c) uzimajući u obzir jedinstveni sanacijski mehanizam, na temelju dodatnog ukupnog rezultata iz stavka 2.a, prerasporediti GSV instituciju iz više potkategorije u nižu potkategoriju.”;

(i) stavak 11. briše se;

(j) stavak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„12. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo dostavlja ESRB-u nazive GSV institucija i OSV institucija i pripadajuću potkategoriju u koju je svrstana svaka GSV institucija. Obavijest sadrži potpuno obrazloženje o tome zašto se nadzorna procjena provodi ili ne provodi u skladu sa stavkom 10. točkama (a), (b) i (c). ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji i EBA-i te javno objavljuje njihove nazive. Nadležna tijela ili imenovana tijela javno objavljuju potkategoriju u koju je svrstana GSV institucija.

Nadležno tijelo ili imenovano tijelo jednom godišnje preispituje utvrđivanje GSV i OSV institucija i svrstavanje GSV institucija u potkategorije te o rezultatu obavješćuje dotičnu sistemski važnu instituciju i ESRB koji bez odgode rezultate prosljeđuje Komisiji i EBA-i. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo javno objavljuju ažurirani popis utvrđenih sistemski važnih institucija i potkategoriju u koju je svrstana svaka utvrđena GSV institucija.”;

(k) stavak 13. briše se;

(l) stavci 14. i 15. zamjenjuju se sljedećim:

„14. Kada grupa, na konsolidiranoj osnovi, podliježe zaštitnom sloju za GSV instituciju i zaštitnom sloju za OSV instituciju, primjenjuje se viši zaštitni sloj.

15. Kada institucija podliježe zaštitnom sloju za sistemski rizik, utvrđenom u skladu s člankom 133., taj se zaštitni sloj dodaje zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s ovim člankom.

Ako bi zbroj stope zaštitnog sloja za sistemski rizik kako je izračunana za potrebe članka 133. stavka 10., 11. ili 12. i stope zaštitnog sloja za OSV instituciju ili stope zaštitnog sloja za GSV instituciju kojoj ta ista institucija podliježe bio viši od 5 %, primjenjuje se postupak naveden u stavku 5.a ovog članka.”;

(m) stavci 16. i 17. brišu se;

(n) stavak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„18. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju, za potrebe ovog članka, metodologije u skladu s kojima nadležno tijelo ili imenovano tijelo utvrđuje instituciju ili grupu koju vodi matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a kao GSV instituciju i kojima se pobliže utvrđuje metodologija za definiranje potkategorija i svrstavanja GSV institucija u potkategorije na temelju njihova sistemskog značaja, uzimajući u obzir sve međunarodno dogovorene standarde.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 30. lipnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

48. članak 132. briše se;

49. članci 133. i 134. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 133.

Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik

1. Svaka država članica može uvesti zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnoga osnovnog kapitala za financijski sektor ili jednu ili više podskupina tog sektora za sve ili podskupinu izloženosti kako je navedeno u stavku 5. ovog članka, s ciljem sprečavanja i ublažavanja makrobonitetnih ili sistemskih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013 i člancima 130. i 131. ove Direktive, i to u smislu rizika poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo u određenoj državi članici.

2. Institucije izračunavaju zaštitni sloj za sistemski rizik kako slijedi:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

pri čemu je:

B_{SR} = zaštitni sloj za sistemski rizik;

r_T = stopa zaštitnog sloja primjenjiva na ukupan iznos izloženosti riziku institucije;

ET = ukupni iznos izloženosti riziku institucije izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;

i = indeks kojim se označuje podskupina izloženosti iz stavka 5.;

ri = stopa zaštitnog sloja primjenjiva na iznos izloženosti riziku podskupine izloženosti i; i

Ei = iznos izloženosti riziku institucije za podskupinu izloženosti i, koji je izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

3. Za potrebe stavka 1. države članice imenuju tijelo odgovorno za određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i za utvrđivanje izloženosti i podskupina institucija na koje se on primjenjuje. To tijelo jest nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

4. Za potrebe stavka 1. ovog članka relevantno nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, može zahtijevati od institucija da održavaju zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnoga osnovnog kapitala izračunan u skladu sa stavkom 2. ovog članka, na pojedinačnoj, konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, kako je primjenjivo u skladu s glavom II. dijela prvog Uredbe (EU) No 575/2013.

5. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se primijeniti na:

(a) sve izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj;

(b) sljedeće sektorske izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj:

i. sve izloženosti prema klijentima na malo koji su fizičke osobe, a koje su osigurane stambenim nekretninama;

ii. sve izloženosti prema pravnim osobama, koje su osigurane hipotekama na poslovnim nekretninama;

iii. sve izloženosti prema pravnim osobama isključujući one određene u točki ii.;

iv. sve izloženosti prema fizičkim osobama isključujući one određene u točki i.;

(c) sve izloženosti u drugim državama članicama, podložno stavcima 12. i 15.;

(d) sektorske izloženosti, kako su utvrđene u točki (b) ovog stavka, u drugim državama članicama samo kako bi se omogućilo priznavanje stope zaštitnog sloja koju je odredila druga država članica u skladu s člankom 134.;

(e) izloženosti u trećim zemljama;

(f) podskupine bilo koje od kategorija izloženosti utvrđenih u točki (b).

6. EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 30. lipnja 2020. izdaje smjernice, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, o odgovarajućim podskupinama izloženosti na koje nadležno tijelo ili imenovano tijelo može primijeniti zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu s ovim člankom stavkom 5. točkom (f).

7. Zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje se na sve izloženosti, ili na podskupinu izloženosti kako je navedeno u stavku 5. ovog članka, svih institucija ili na jednu ili više podskupina tih institucija za koje su tijela dotične države članice nadležna u skladu s ovom Direktivom te se utvrđuje u stupnjevima prilagodbe od 0,5 postotnih bodova ili višekratnicima te vrijednosti. Moguće je uvesti različite zahtjeve za različite podskupine institucija i izloženosti. Zaštitnim slojem za sistemski rizik ne rješavaju se rizici obuhvaćeni člancima 130. i 131.

8. Kada se zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik, nadležno tijelo ili imenovano tijelo poštuje sljedeće:

   (a) zaštitni sloj za sistemski rizik ne dovodi do nerazmjernih negativnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline koji bi predstavljali ili prouzročili zapreku pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta;

(b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo treba preispitati zaštitni sloj za sistemski rizik najmanje svake druge godine;

(c) zaštitni sloj za sistemski rizik ne smije se upotrebljavati za rješavanje rizika obuhvaćenih člancima 130. i 131.

9. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, obavješćuje ESRB prije objavljivanja odluke iz stavka 13. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima dotičnih država članica.

Kada je institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nadležno tijelo ili imenovano tijelo ujedno obavješćuje tijela te države članice.

Ako se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, ujedno obavješćuje ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje tu obavijest nadzornim tijelima tih trećih zemalja.

U tim se obavijestima podrobno navode:

(a) makrobonitetni ili sistemski rizici u državi članici;

(b) razlozi zbog kojih veličina makrobonitetnih ili sistemskih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini čime se opravdava stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik;

(c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika;

(d) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog učinka zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;

(e) stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik koje nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, namjeravaju odrediti, izloženosti na koje se primjenjuju takve stope te institucije koje podliježu takvim stopama;

(f) ako se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti, obrazloženje razloga zbog kojih tijelo smatra da se zaštitnim slojem za sistemski rizik ne udvostručuje funkcioniranje zaštitnog sloja za OSV instituciju predviđenog člankom 131.

Ako odluka o određivanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik dovede do smanjenja u odnosu na prethodno određenu stopu zaštitnog sloja ili ne izazove nikakvu promjenu, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, udovoljava samo ovom stavku.

10. Ako određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz stavka 5. koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za sistemski rizik, ne dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za sistemski rizik više od 3 % za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, obavješćuje ESRB u skladu sa stavkom 9. mjesec dana prije objave odluke iz stavka 13.

    Za potrebe ovog stavka, priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik koju je odredila druga država članica u skladu s člankom 134. ne uračunava se u prag od 3 %.

11. Ako određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz stavka 5. koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za sistemski rizik, dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za sistemski rizik koja je viša od 3 %, no ne premašuje 5 %, za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo države članice koja određuje taj zaštitni sloj, u obavijesti podnesenoj u skladu sa stavkom 9., zahtijeva mišljenje Komisije. Komisija dostavlja svoje mišljenje u roku od mjesec dana od primitka obavijesti.

Ako je mišljenje Komisije negativno, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, države članice koja određuje taj zaštitni sloj za sistemski rizik udovoljava tom mišljenju ili navodi razloge za nepoštovanje tog mišljenja.

Ako je institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, u obavijesti podnesenoj u skladu sa stavkom 9., zahtijeva preporuku Komisije i ESRB-a.

Komisija i ESRB međusobno si dostavljaju svoje preporuke u roku od šest tjedana od primitka obavijesti.

Ako se tijela društva kćeri i matičnog društva ne slažu o stopi ili stopama zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjivima na tu instituciju te u slučaju negativne preporuke Komisije i ESRB-a, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, mogu predmet uputiti EBA-i i zahtijevati njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Odluka o određivanju stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za te izloženosti suspendira se dok EBA ne donese odluku.

12. Ako određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjivih na bilo koju skupinu ili podskupinu izloženosti iz stavka 5. koje podliježu jednom ili više zaštitnih slojeva za sistemski rizik, ili više njih, dovede do kombinirane stope zaštitnog sloja za sistemski rizik više od 5 % za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, traži odobrenje Komisije prije provedbe zaštitnog sloja za sistemski rizik.

U roku od šest tjedana od primitka obavijesti iz stavka 9. ovog članka, ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti zaštitnog sloja za sistemski rizik. EBA može ujedno dostaviti Komisiji svoje mišljenje o tome zaštitnom sloju za sistemski rizik u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

U roku od tri mjeseca od primitka obavijesti iz stavka 9., Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ako je to relevantno, te ako smatra da stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik ne dovode do nerazmjernih negativnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline koji bi predstavljali ili prouzročili zapreku pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi akt kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, za donošenje predložene mjere.

13. Svako nadležno tijelo, ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, najavljuje određivanje ili ponovno određivanje jedne ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik objavom na odgovarajućim internetskim stranicama. Ta objava obuhvaća barem sljedeće informacije:

(a) stopu ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik;

(b) institucije na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje;

(c) izloženosti na koje se stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuju;

(d) obrazloženje za određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik;

(e) datum od kojega institucije primjenjuju određivanje ili ponovno određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i

(f) nazive zemalja, ako su izloženosti u tim zemljama priznate u zaštitnom sloju za sistemski rizik.

Ako bi objava informacija iz točke (d) prvog podstavka mogla ugroziti stabilnost financijskog sustava, te informacije ne uključuju se u objavu.

14. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev naveden u stavku 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele navedena u članku 141. stavcima 2. i 3.

Ako primjena ograničenja raspodjela dovede do nezadovoljavajućeg poboljšanja u redovnom osnovnom kapitalu institucije s obzirom na relevantan sistemski rizik, nadležna tijela mogu poduzeti dodatne mjere u skladu s člankom 64.

15. Ako nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, odluči odrediti zaštitni sloj za sistemski rizik na temelju izloženosti u drugim državama članicama, zaštitni sloj određuje se u istom iznosu za sve izloženosti u Uniji, osim ako je nadležni sloj određen kako bi se priznala stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik koji je odredila druga država članica u skladu s člankom 134.

Članak 134.

Priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik

1. Ostale države članice mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja je određena u skladu s člankom 133. i mogu primjenjivati tu stopu na domaće institucije za izloženosti u državi članici koja određuje tu stopu.

2. Ako priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije u skladu sa stavkom 1., države članice o tome obavješćuju ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje te obavijesti Komisiji, EBA-i i državi članici koja određuje tu stopu.

3. Pri odlučivanju o priznavanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik u skladu sa stavkom 1., država članica uzima u obzir informacije koje joj je dostavila država članica koja određuje tu stopu u skladu s člankom 133. stavcima 9. i 13.

4. Ako države članice priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije, taj zaštitni sloj za sistemski rizik može se dodati zaštitnom sloju za sistemski rizik koji se primjenjuje u skladu s člankom 133., uz uvjet da se tim zaštitnim slojevima rješavaju različiti rizici. Ako se zaštitnim slojevima rješavaju isti rizici, primjenjuje se samo viši zaštitni sloj.

5. Država članica koja određuje stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik u skladu s člankom 133. ove Direktive može tražiti od ESRB-a izdavanje preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 jednoj ili više država članica koje mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.”;

50. članak 136. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„3. Svako imenovano tijelo ocjenjuje intenzitet cikličkog sistemskog rizika i primjerenost stope protucikličkog zaštitnog sloja za svoju državu članicu na tromjesečnoj osnovi i prema potrebi određuje ili prilagođava stopu protucikličkog zaštitnog sloja. Svako imenovano tijelo pritom uzima u obzir:”;

(b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Svako imenovano tijelo na svojim internetskim stranicama na tromjesečnoj osnovi objavljuje barem sljedeće informacije:

(a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja;

(b) relevantni omjer kredita i BDP-a te odstupanje tog omjera od dugoročnog trenda;

(c) smjernicu za zaštitni sloj izračunanu u skladu sa stavkom 2.;

(d) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja;

(e) ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije primjenjuju tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za pojedinu instituciju;

(f) ako datum naveden u točki (e) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci nakon datuma objave na temelju ovog stavka, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu;

(g) ako je stopa zaštitnog sloja smanjena, okvirno razdoblje tijekom kojega se ne očekuje povećanje stope zaštitnog sloja kapitala, zajedno s obrazloženjem za to razdoblje.

Imenovana tijela poduzimaju sve razumne mjere za vremensku usklađenost te objave.

Imenovana tijela obavješćuju ESRB o svakoj promjeni stope protucikličkog zaštitnog sloja i o zahtijevanim informacijama navedenima u točkama od (a) do (g) prvog podstavka. ESRB na svojim internetskim stranicama objavljuje sve tako priopćene stope zaštitnog sloja kapitala i povezane informacije.”;

51. u članku 141. stavci od 1. do 6. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Institucija koja ispunjava zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj ne obavlja raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom u mjeri u kojoj bi to redovni osnovni kapital smanjilo do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

2. Institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj izračunava najveći raspodjeljivi iznos (MDA) u skladu sa stavkom 4. te o njemu obavješćuje nadležno tijelo.

Ako se primjenjuje prvi podstavak, institucija ne poduzima ni jednu od sljedećih aktivnosti prije nego što izračuna MDA:

(a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;

(b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj; ili

(c) izvršenje plaćanja u vezi s instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

3. Ako ne ispuni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj odnosno ako ga ne premaši, institucija ne raspodjeljuje iznos veći od MDA-a, izračunanog u skladu sa stavkom 4., putem bilo koje od aktivnosti iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c).

4. Institucije izračunavaju MDA množenjem zbroja izračunanog u skladu sa stavkom 5. faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. MDA se umanjuje za svaki iznos koji proizlazi iz bilo koje od aktivnosti iz stavka 2., drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c).

5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:

(a) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine, koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koje je posljedica aktivnosti iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c);

uvećano za

(b) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koje je posljedica aktivnosti iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c);

umanjeno za

(c) iznose koji bi se plaćali u obliku poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

6. Faktor se određuje na sljedeći način:

(a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje bilo kojeg od kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge određenog u članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe spada u prvi (odnosno najniži) kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0;

(b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje bilo kojeg od kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge određenog u članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe spada u drugi kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;

(c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge određenog u članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe spada u treći kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;

(d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge određenog u članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te uredbe spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6;

Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Donja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \cdot (\text{Qn} - 1)$$

$$\text{Gornja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \cdot \text{Qn}$$

pri čemu je:

Q_n = redni broj odnosnog kvartila.”;

52. umeću se sljedeći članci:

„Članak 141.a

Neispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj

Smatra se da institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj za potrebe članka 141., ako iznos i kvaliteta regulatornog kapitala kojima ta institucija raspolaže nisu dostatni za istodobno ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj i svakog od sljedećih zahtjeva:

(a) iz članka 92. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 te dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive;

(b) iz članka 92. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 te dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive;

(c) iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te dodatnog kapitalnog zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive.

Članak 141.b

Ograničenje raspodjela u slučaju neispunjavanja zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge

1. Institucija koja ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge na temelju članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne obavlja raspodjelu u vezi s osnovnim kapitalom u mjeri u kojoj bi to redovni osnovni kapital smanjio na razinu na kojoj zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge više ne bi bio ispunjen.

2. Institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge izračunava najveći raspodjeljivi iznos u vezi s omjerom financijske poluge (L-MDA) u skladu sa stavkom 4. i obavješćuje nadležno tijelo o tome.

   Ako se primjenjuje prvi podstavak, institucija ne poduzima ni jednu od sljedećih aktivnosti prije nego što izračuna L-MDA:

   (a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;

   (b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj; ili

   (c) izvršenje plaćanja u vezi s instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

3. Ako ne ispuni zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge odnosno ako ga ne premaši, institucija ne smije raspodijeliti iznos veći od L-MDA izračunanog u skladu sa stavkom 4., putem bilo koje od aktivnosti iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c).

4. Institucije izračunavaju L-MDA množenjem zbroja izračunanog u skladu sa stavkom 5. faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. L-MDA umanjuje se za svaki iznos koji proizlazi iz bilo koje od aktivnosti iz stavka 2., drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c).

5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:

   (a) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s aktivnostima iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c);

   uvećano za

(b) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital na temelju članka 26. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s aktivnostima iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c);

umanjeno za

(c) iznose koji bi se plaćali u obliku poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

6. Faktor iz stavka 4. određuje se na sljedeći način:

(a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva na temelju članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 4. te uredbe pripada u prvi (odnosno najniži) kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0;

(b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjevâ na temelju članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 4. te uredbe pripada u drugi kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,2;

(c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjevâ na temelju članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 4. te uredbe pripada u treći kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,4;

(d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjevâ na temelju članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 4. te uredbe pripada u četvrti (odnosno najviši) kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,6.

Donje i gornje granice svakog kvartila zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Donja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge}}{4} \cdot (\text{Qn} - 1)$$

$$\text{Gornja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge}}{4} \cdot \text{Qn}$$

pri čemu je:

Q_n = redni broj odnosnog kvartila.

7. Ograničenja koja su određena ovim člankom primjenjuju se samo na plaćanja koja dovode do smanjenja osnovnog kapitala ili smanjenja dobiti te ako suspenzija plaćanja ili neizvršenje plaćanja ne predstavljaju nastanak statusa neispunjavanja obveza ili uvjet za početak postupka na temelju propisa o nesolventnosti koji su primjenjivi na instituciju.

8. Ako institucija ne ispuni zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge i namjerava raspodijeliti bilo koji dio svoje raspoložive dobiti ili poduzeti neku aktivnost iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c) ovog članka, ona obavješćuje nadležno tijelo i pruža informacije navedene u članku 141. stavku 8., uz iznimku njegove točke (a) podtočke iii., i L-MDA izračunan u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

9. Institucije uspostavljaju aranžmane za osiguravanje točnog izračuna iznosa dobiti raspoložive za raspodjelu i L-MDA-a te su točnost tih aranžmana u mogućnosti dokazati na zahtjev nadležnog tijela.

10. Za potrebe stavaka 1. i 2. ovog članka raspodjela u vezi s osnovnim kapitalom uključuje bilo koju od stavaka navedenih u članku 141. stavku 10.

Članak 141.c

Neispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge

Smatra se da institucija ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge za potrebe članka 141.b ove Direktive ako nema osnovni kapital u iznosu potrebnom za istodobno ispunjavanje zahtjeva utvrđenog u članku 92. stavku 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjeva utvrđenog u članku 92. stavku 1. točke (d) te uredbe i članku 104. stavku 1. točki (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013.”;

53. u članku 142. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, ili, ako je to primjenjivo, zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge, ona izrađuje plan za očuvanje kapitala i podnosi ga nadležnom tijelu najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je ustanovila da neće uspjeti ispuniti taj zahtjev, osim ako nadležno tijelo odobri produljenje tog roka u trajanju od najviše 10 dana.”;

54. u članku 143. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) opće kriterije i metodologije kojima se koriste pri provjeri i ocjeni iz članka 97., među ostalim kriterije za primjenu načela proporcionalnosti kako je navedeno u članku 97. stavku 4.;”;

55. članak 146. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 146.
Provedbeni akti

U skladu s postupkom pregleda iz članka 147. stavka 2., izmjena iznosa inicijalnog kapitala, propisanog u članku 12. i glavi IV. kako bi se uzela u obzir kretanja u gospodarskom i monetarnom području donosi se provedbenim aktom.”;

56. nakon članka 159. umeće se sljedeće poglavlje:

„Poglavlje 1.a
Prijelazne odredbe o financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima

Članak 159.a
Prijelazne odredbe o odobravanju financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga

Matični financijski holdinzi i matični mješoviti financijski holdinzi koji već postoje … [datum stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] podnose zahtjev za odobrenje u skladu s člankom 21.a u roku od … [dvije godine nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni]. Ako financijski holding ili mješoviti financijski holding ne podnese zahtjev za odobrenje u roku od … [dvije godine nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni], poduzimaju se odgovarajuće mjere na temelju članka 21.a stavka 6.

Tijekom prijelaznog razdoblja iz prvog stavka ovog članka, nadležna tijela imaju sve potrebne nadzorne ovlasti koje su im dodijeljene ovom Direktivom u vezi s financijskim holdinzima ili mješovitim financijskim holdinzima koji podliježu odobrenju u skladu s člankom 21.a za potrebe konsolidiranog nadzora.”;

57. u članku 161. dodaje se sljedeći stavak:

„10. Komisija do 31. prosinca 2023. preispituje provedbu i primjenu nadzornih ovlasti iz članka 104. stavka 1. točaka (j) i (l) te o tome izrađuje izvješće koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću.”

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice do ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] donose i objavljuju mjere koje su potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One te mjere primjenjuju od … [18 mjeseci + jedan dan nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni]. Međutim, odredbe potrebne za usklađivanje s izmjenama navedenima u članku 1. točki 21. i točki 29. podtočkama (a), (b) i (c) ove Direktive u pogledu članka 84. i članka 98. stavaka 5. i 5.a Direktive 2013/36/EU počinju se primjenjivati od … [dvije godine nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni], a odredbe potrebne za usklađivanje s izmjenama navedenima u članku 1. točkama 52. i 53.ove Direktive u pogledu članaka 141.b, 141.c i članka 142. stavka 1. Direktive 2013/36/EU počinju primjenjivati 1. siječnja 2022.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji priopćuju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*